

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM

7. SZÁM

1976. JÚLIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

Horn Dezső miniszterhelyettes, posta vezérigazgató:

A Magyar Posta V. ötéves terve

BEFEJEZŐDTEK a Posta V. ötéves tervének előkészítő munkálatai. A terv elkészült és azt a KPM minisztere június 21-én jóváhagyta.

Az előkészítés során a népgazdasági előírásokhoz alkalmazkodva figyelembe vettük a megjelent párt- és kormányhatározatokat, állásfoglalásokat, valamint a központi döntéseket. A tervet a valamennyi szolgáltatásra kidolgozott résztervünk alapján készítettük meg, amelynek a népgazdaság várható fejlődését, a szocialista országok hírközlésének fejlettségi színvonalát alapul véve, felöltöttük meg a hazai hírközlés V. ötéves tervidőszakára előirányzott fejlesztését.

Teljesítményi tervünk összeállításánál a csomag- és rádiószolgálat stagnálásával, a postaforgalmi szolgálaton belül pedig az utávitvány-, hírlap-, stb. kis mértékű növekedésével számoltunk. Néhány jellemző tervezett növekedési adat:

A távgepíró-szolgálatnál 2200 telexállomás üzembe helyezése, a távbeszélő-szolgálatnál 127 ezer kapacitásnövekedés, melynek csak 75-80 százalékát fordítjuk állomásszaporításra, a többit a forgalmi viszonyok, tehát a szolgáltatás minőségének javítására használjuk fel.

A teljesítmény növekedését 79 százalékban a termelékenység, 21 százalékban pedig a tervezett 3162 fő létszámnövekedéssel kívánja elérni a Posta.

Öt év alatt — a biztosított népgazdasági átlagos bérfelértékelésnek megfelelően — a postás dolgozók 24,6 százalékos bérszínvonal-emelkedésben részesülnek, terveink szerint. 1980-ra a bevételek 2343,5 millió forintot és a ráfordítások 2289,1 millió forintot emelkedése mellett a nyereség 54,4 millió forinttal, 5,4 százalékkal nő.

E feladatok ellátásához a Postának az eddiginél nagyobb ütemű fejlesztésre van szüksége, ezt tartalmazza a Posta fejlesztési terve, amelyről az alábbiakban részletesebben kívánok tájékoztatást adni.

Alapvető feladatunk természetesen a meglévő postai eszközök jó kihasználása, hiszen az új eszközök forrásának is döntően ez az alapja. Az új fejlesztés nélkülözhetetlen az elhasznált eszközök korszerűvel történő kiváltása, a növekvő mennyiségi és minőségi igények biztosítása érdekében. Az állóeszköz-fejlesztés céljára 13 milliárd 720 millió forint áll rendelkezésre. Ebből a fejlesztési rész 81 százalékot, a rekonstrukció pedig 19 százalékot köt le. Az áthúzódó beruházásokra 32,8 százalék szükséges. A 13,7 milliárd forintból 4 milliárd 970 millió forint a költségvetési juttatás és 8 milliárd 750 millió forint a saját forrás.

A FEJLESZTÉS alapelvei a következők: a rekonstrukciós jellegű beruházások aránya nő; a tömegkommunikációs eszközök fejlesztése kiemelt feladat, ezen belül befejeződik

a solti 2000 kilowattos rádióállomás és az interszputnyik földi fogadóállomás építése; megvalósul a nemzetközi automatizált hírközlő hálózat (KHR) időarányos része; a távbeszélőhálózatok és -központok korszerűsítése megelőzi azok kapacitásfejlesztését; megvalósul a vidéki távbeszélőközpontok kapacitásfejlesztése; a közületi, vállalati távbeszélőigények kielégítése továbbra is megelőzi a lakossági igényeket; a postaszolgálat gépesítése fokozódik a felvételi, a feldolgozás és szállítás területén; jobb munkaszervezéssel csökkenteni kell a beruházások átfutási idejét és ezzel — relatíve — a befejezetlen beruházások állományát is, és a beruházások eloszlásánál a szakágazatokon belül csökkenteni kell a területek között meglévő aránytalanságokat.

Fő feladatunknak tekintjük azt, hogy a szolgáltatásokat megfelelő minőségben lássuk el és ezért az egyes szolgáltatási ágak területén a következőket tervezzük:

A helyi távbeszélőszolgálat fejlesztésére mintegy 5,2 milliárd forintot fogunk beruházni és ebből, a leszereléseket is figyelembe véve, a tiszta fő- és alközponti kapacitáscsökkentés 207 ezer állomás lesz. A helyi távbeszélőszolgálatban a leg-sürgetőbb a forgalmi torlódások feloldása, a szolgáltatás megbízhatóságának helyreállítása, minőségi színvonalának emelése. Ennek érdekében:

Következésképpen érvényt szerzünk a forgalom technológiai szabályainak és a telefonigények kielégítését e szempontoknak rendeljük alá; csökkentjük az állomásszerelesek ütemét; vidéken is megkezdjük az idő szerinti számlálást; emeljük a karbantartás minőségi színvonalát; növeljük a nyilvános állomások számát és megbízhatóságát, egyúttal alkalmassá tesszük ezeket a távhívás lebonyolítására; erőteljesebben végezzük az idegen hálózatok hatósági ellenőrzését és jelen-tősen növeljük a rekonstrukciós ütemét.

A helyközi távbeszélő-szolgálat 2,3 milliárd forintjából folytatjuk az országos gerinchálózat kiépítését, elkezdjük a KGST-tagországok közötti központi rendszere időarányos magyarországi részének megvalósítását és tovább bővítjük a távhívást. Tervezzük, hogy az V. ötéves terv végére valamennyi megyeszékhely távbeszélő-előfizetője részese lesz a távhívó rendszernek, s hogy valamennyi európai szocialista országgal megvalósítsuk a kétoldali előfizetői távhívást.

A TÁVIRÓSZOLGÁLAT 743 millió forintot keretből megvalósítjuk a budapesti új, integrált — a postai távirót, a nemzetközi távirót, a telexet és az adatátvitelt magában foglaló — központot. A postai távirátovábbítás meggyorsítása érdekében mintegy 150 munkahelyet kapcsolunk be az automatizált távgepíró-hálózatba, s hozzávetőleg 2000 állomással nő a telex és mintegy

400 állomással az adatátviteli előfizetők száma.

A vezeték nélküli távközlés fejlesztésére az V. ötéves tervben előirányzott összeg meghaladja a 2 milliárd forintot. A rádióműsor-szórásban a legfontosabb az új, nagy teljesítményű középhullámú solti adóállomás üzembe helyezése lesz az idén. Ez az adó korszerű berendezésekkel és antennával sugározza majd az ország főműsorát és a területi ellátottság csak középhullámon, várhatóan 78 százalékos lesz. A középhullámú fejlesztéssel egyidejűleg az URH-sávban üzemi fádókat és tartalékdókat helyezünk üzembe az ellátott terület növelésére, valamint az üzembiztonság fokozására. Célunk az, hogy a két főműsor vételét gyakorlatilag az ország egész területén biztosítsuk.

Az I. tv-műsor vételi területének növelésére átjárású adókat, Győrbe közepes teljesítményű adót és Csávozyra III. sávu adóberendezést telepítünk. Tartalékdókat helyezünk üzembe Budapesten és Pécsen, ezáltal biztosítva a régi adók cseréjét, a műsor-szolgáltatás színvonalának korszerűsítését. A II. tv-műsor vételi lehetőségének növelését szolgálja majd a szentérsi és a kabbegyi nagy teljesítményű adó, továbbá a Budapesten megvalósuló teljesítménynövelés. A gerinchálózatot többszörösen záródó, kerülőutas tartalékolási lehetőséggel biztosító, központi vezérlésű hálózattá alakítjuk és a mikrohullámú hálózatban nagy megbízhatóságú, felügyelet nélküli állomásokkal működő összeköttetéseket létesítünk.

Már megkezdődött, az V. ötéves tervben pedig befejezzük az úrtávközlési földi állomás építését. Ezzel lehetővé válik az Interszputnyik-rendszer tagországaival az úrtávközlési televízió- és rádióműsor-csere, a távbeszélő-, táviró- és adatátvitel.

A POSTASZOLGÁLAT fejlesztésére csaknem 2 milliárd forintot fogunk beruházni. Ebből előkészítjük a budapesti postakombinát építését, növeljük a kezelés, valamint feldolgozás gépesítését, s folytatjuk a géosítási programot. Terveinkben szerepel Székes-

fehérvár 2., Kecskemét 2. és Celldömölk 2. góchivatal felépítése. A tervezett fejlesztések egyrészt javítják a munkakörülményeket, könnyítik és gyorsítják a munkát, másrészt pedig csökkentik a várakozási időket.

Minden állóeszköz-fejlesztésnél fontosabbnak tartjuk a postás dolgozók szakismeretinek állandó növelését, élet- és munkakörülményeik állandó javítását. Széles körű lehetőséget biztosítunk a tanulás terén az egyszerűbb szakközépiskolától a speciális postai tanfolyamokon át, a főiskolai, egyetemi képzésig.

Szociálpolitikai feladataink között a legfontosabb a biztonságos, egészséges munkavégzés feltételeinek kialakítása, a budapesti női munkásszállás építése, a munkásszállás kulturáliságának javítása és az óvodai, bölcsődei ellátottság színvonalának emelése. A családos üdültetés kiszélesítése érdekében SZOT-kezelésben levő üdülőterületeket vásárolunk. Tovább folytatjuk dolgozóink lakásépítési támogatását. Szociális, kulturális és sportolási beruházásokra összesen több, mint 600 millió forintot akarunk felhasználni.

A felsorolt célok megvalósításához rendelkezésünkre álló 13,7 milliárd forint több, mint másfélszerese az IV. ötéves tervben felhasznált beruházási összegnek. Ez egyben azt bizonyítja, hogy a tárca vezetése és főhatóságaink ismerik a Posta helyzetét, feladatait, fontosnak tartják az eddiginél nagyobb arányú fejlesztést. A fejlesztés dinamikája tehát rendkívül nagy, ami azt jelenti, hogy a végrehajtáshoz még az eddigieknél is nagyobb erőfeszítésre lesz szükség. A rekonstrukcióra, az új típusú, modern berendezések üzembe helyezése és üzemeltetése, a postaszolgálat modernizálása nemcsak a szolgáltatások kiterjesztését, minőségének javítását, hanem a szolgálat ellátásának minőségi változását is megköveteli a Posta dolgozóitól. A jobb szolgáltatás, a modern technika megváltozott, új típusú, modern szocialista szemléletű dolgozót kíván. Ennek a vezetők feladatai, és a velük szemben támasztott követelmények is. A vezetés és irányítás olyan felsőszintű szakmai és politikai munka,



amely nem nélkülözheti a megújulást, a legjobbra való törekvést és így minőségének javítása terveink sikeres végrehajtásának egyik legfontosabb záloga.

Ötéves tervünk, összeállításánál bármennyire körültekintően jártunk is el, mégis több olyan feszültséget tartalmaz, amelyeknek leküzdése még több erőfeszítést kíván tőlünk:

A TÁVBSZÉLŐ-SZOLGÁLAT területén új kapacitások létesítésére, az igényeket tekintve, viszonylag korlátozottak a lehetőségek, ezért a szolgáltatás ellátottságában az V. ötéves terv időszakában érdemi javulás nem várható. A telefonközpontok szállítása és szerelése még nem zökkenőmentes. Ennek rendezése további erőfeszítéseket kíván. A tervben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges kábelennyiségnek a hazai kábelipar csak mintegy 50 százalékát biztosítja. Népgazdaságunk munkaerőforrásai erősen korlátozzák az előirányzott létszámnövekedés realizálását és a munkaerő-állomány stabilizálását. A Posta eredményes gazdálkodását negatív irányban befolyásolják a fix postai tarifák és a növekvő árak, költségek viszonyából származó hatások, amelyek az eredmény, a részesedési, illetve a fejlesztési alap növelése ellen hatnak.

Ahhoz, hogy terveink megvalósuljanak, mindezeket a feszültségeket is le kell győznünk, tehát minden postás dolgozónak a saját posztján átlagon felüli jó munkával kell helytállnia. Az említett feszültségeket a Posta vezetőinek, a kormányzati szervek segítségével kell megoldaniuk.

Rendkívüli helytállásra, közös összefogásra, a társadalmi szervek segítségére és nem utolsósorban a munkaversenymozgalom mozgósító erejére is szükség van. A postai feladatok végrehajtását segítő, az V. ötéves tervidőszakra szóló szocialista munkaverseny-felhívást a Postások Szakszervezetével együtt kiadtuk. Ez a felhívás magában foglalja mindazokat az elveket, ame-

lyeknek a helyi sajátosságokhoz történő alkalmazásával a tervek sikeres teljesítését legjobban előmozdító vállalások születhetnek. Ezek az elvek:

A postai és távközlési szolgáltatásoknál meghatározó a minőség színvonalának javítása, a biztonság fokozása, a pontosság és gyorsaság követelményének teljesítése, a rekonstrukciós program megvalósítása; döntő fontosságú a gazdasági munka szervezettebbé tétele; az anyagellátásnál az anyagtakarékosság előterbe helyezése; a felvételi szolgálatban a várakozási idő csökkentése; a közönség kultúráltabb, színvonalasabb kiszolgálása, a felvételi dolgozók udvarias és előzékeny magatartása; a kézbesítőszolgálat megbízhatóságának és pontosságának további növelése; a küldemények átfutási idejének csökkentése; az ügyviteli és igazgatási tevékenység egyszerűsítése; a társadalmi tulajdon védelmének javítása; a fegyelmezett munkavégzés és a munkaidőalap jobb kihasználása.

A MÁR LEÍRT főbb elveken alapuló munkaversenyvállalások segítségével tárhatók fel azok a belső tartalékok, amelyeknek mozgósítása nélkül nehezen képzelhető el tervünk sikeres teljesítése, életszínvonalunk tervezett növekedése. Az ötéves tervek sorában ez a terv különös fontossággal bír. Nem csupán egy ötéves terv, hanem első ötéves szakasza egy távolabbi időszakra, a 15 éves tervnek!

A mérsékelt ütemű mennyiségi növekedés mellett a minőség, a megbízhatóság és a rekonstrukció kiemelését úgy kell tekintenünk, mint felkészülést, amely a következő gyorsabb ütemű mennyiségi fejlesztés biztos alapja lehet. Ennek megteremtéséhez kell hiánytalanul és sikeresen teljesítenünk V. ötéves tervünket, hogy a fejlett szocialista társadalom felépítéséhez szükséges postai és távközlési szolgáltatások alapját időben és megfelelő színvonalon biztosítsuk.



Június 29-én írta alá a Magyar Posta öt évre szóló kollektív szerződését Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója és Besenyi Miklós, a Postások Szakszervezetének főtitkára

**A Postás
Dolgozó
FÓRUMA**

**Nyitás előtt:
AZ ÚJ
BELVÁROSI**

FLEMAS állapotok voltak még július elején az új belvárosi távbeszélő központban: az építők még nem adták át — anyagihiány miatt — az épületet, de a lakók többsége már beköltözött, „illegálisan”. Kényszerültek erre, mert — mivel a Középületépítő Vállalat március 31-re ígerte az átadást — a Posta erre az időpontra megszervezte a Központi Táviró Hivatal és a Területi Tervező Iroda beköltözését a régi épületbe, továbbá a crossbar-központ szerelése is olyan készségi fokon volt, hogy az üzem dolgozóinak közelségét igényelve.

— Minden nagyon szép, gyönyörű — mondta Török Mihály, a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal vezetője — csak már ezen az átmeneti állapotban legyünk túl, mert tele van idegennel a ház, nagyon zavarják a munkát. Sokan itt keresik a Skála Áruházat, mások meg páternosztázni jönnek, mert az jó játék...

Megnéztük a hétszintes U-lakú épület néhány munkahelyét, körüljártuk sok-sok folyosóját, úgy tűnt, soha nincs végük... A hatalmas gépteremben már zúgnak a gépek, áram alatt vannak a katonás rendben sorakozó berendezések, a gépművelő felügyelőhelyiségben még BHG-s dolgozik a műszerfalon, mely automatikusan jelzi majd, ha valahol meghibásodás történik.

Lubi Béla, a Belvárosi Távbeszélő Üzem fiatal mérnökvezetője (öt hónapja került ide a Ferenc központból) készségesen tájékoztat arról, hogy milyen volt és milyen lesz a belvárosi központ.

A régi Rotary 7 A-1 központ június 9-én töltötte be negyvennyolcadik évét, s az elkövetkező napokban „nyugdíjba is vonul” — csaknem fél évszázadig gondoskodott a belvárosi telefonforgalomnak lebonyolításáról. Nem véletlenül határozták el az új központ megépítését a régi helyen már nem volt fejlesztési lehetőség, márpedig a szolgáltatási követelményeknek az elavult központ nem tudott eleget tenni. A belváros fővárosunk minisztériumi, külkereskedelmi, bevásárló centruma. Egyetlen vállalat, a Hugarotex például 131 külföldi céggel tart telefon- és telexkapcsolatot. Vagy például a Medimpex egy hónapban 300 ezer forintot fizetett inter-beszélgetésekért. Ma a csúcsidőben a tárcsahangra való várakozás ideje néha 20–30 perc. A 7 A-1-es rendszer sem távhívásra, sem időmérésre nem alkalmas, 14 ezer állomással működik. (Szorult helyzetükben Lágymányostól és a Teréztől kaptak kölcsön kapcsolási számokat.) Előrezedett a kábelhálózat is, melyet 1928 körül fektettek le.

Íme, a BELVÁROSI!

ugyanis Budapesten itt szűnt meg elsőként a légvezetékes hálózatrendszer.

A Posta nem csekély anyagi áldozat árán teremtette meg a belvárosban a korszerű távbeszélő szolgáltatások műszaki feltételeit: a teljes földalatti kábelhálózatot kicserélték, felépítették az új székházat, melynek szíve a crossbar-központ lesz, Budapesten ez az első olyan crossbar főközpont, amelyet svéd licenc alapján a BHG gyártott.

MIT TUD az új központ? Induláshál 21 ezer élő állomást kapcsolnak az új központra, kezdő kapacitása 24 ezer, maximális kapacitása 40 ezer. A gépben a kapcsolás lebonyolításának ideje a réginek körülbelül egytizede. A műszaki fenntartó személyzettszükséglet a réginek mintegy egyharmada. Ha minden igaz, a telefonálóknak a tárcsahangra mindössze 10–15 másodpercet kell várniuk! (Belvárosi hivatalok dolgozói: ugye ez szinte hihetetlen?)

Nemcsak a telefonelőfizetők helyzete változik, hanem a dolgozóké is. A régi típusú központban éjjel-nappal gátlókat kellett tartani a zajos gépteremben. Most csak nappali szolgálat lesz, az sem a gépteremben, hanem a gépművelő felügyeleti tágas, csupaablak helyiségében. A műszerész csak akkor megy be a gépterembe, ha a műszerfal hibát jelez és csak a kisebb hibákat javítják a helyszínen. Igaz viszont, hogy a crossbar-központban alapkövetelmény a technikus színt, sőt üzem-mérnök is dolgoznak itt. Az is igaz azonban, hogy a nagyobb szaktudás követelményéhez magasabb bér társul.

A központ konstrukciója miatt meg kell változtatni 19 ezer telefonszámot. Már elkészült a számváltozási jegyzék, mely az eddig megjelentek között a legterjedelmesebb. Annak ellenére, hogy múlt év végén egyszer már közölték az előfizetőkkel a majdnai, új telefonszámot, most ismét közölnék az értesítésre, egy héttel az átkapcsolás előtt küldik ki, öt forgalmi előadó dolgozik rajta.

Az ünnepélyes átadás előtti két napban kétszázötven dolgozó lesz éjjel-nappalosan szolgálatban, hogy „elővé tegyék” a crossbar, hogy átkapcsolják az állomásokat a régi központról az újra.

A Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal régi helyét és áldatlan helyzetét ismertem. A különbséget nehéz érzékeltetni, Török Mihály hasonlatával élve: mint a bungaló és az In-

tercontinentál! Nemcsak azért, mert a régi 390 négyzetméterrel szemben itt körülbelül 1300 négyzetméteres területük van, (a szerkesztői szobákban kilencen ültek, most keiten-hárman), hanem elsősorban azért, mert itt megteremtették az új, korszerű technika feltételeit. Ennek persze jelentős hatása van a munkakörülményekre is. A tudakozóban például a hétközi kezelői telefonkönyvek helyébe a néhány grammos mikrofilmek lépnek. A faburkolatos, szőnyegpadlós, sok ablakos teremben a tágasan elhelyezett munkaasztaloknál minden kéznél van: fényjelző készülék, „ürhajós” mikrofon (ezt nem láttam, egyelőre elzárva őrzik, ugyanígy darabja 2800 forintba kerül), a mikrofilmtartó — és az „agy”, a Minox gyártmányú mikrofilm-leolvasó készülék, mely pillanatok alatt kódolható. Ez utóbbitól 48 darab van, az induláshoz 30 fog üzemelni.

HA ELKÉSZÜL a kis crossbar-központ (már ott van, de még becsomagolva), mely a tudakozót üzemelteti, el akarják érni, hogy a hívásoknak 90–95 százaléka eredményes legyen. Eddig egy év alatt 7–9 millió hívásnál szolgált meg a foglalt jelzés. Vannak, akik a tárcsázásba már bele is fáradtak, és biztosabbnak, „gyorsabbnak” tartják a Tudakozó személyes felkeresését.

A névsorszerkesztés technológiája is változott: alumínium táblákon, sinék között tárolják az adatokat tartalmazó kis kartonlapocskákat, melyek bármikor javíthatók, kiegészíthetők, cserélhetők. Különleges író-, illetve szedőgéppel készülnek a feliratok. A táblákról egy speciális fotóberendezés filmet készít — melyről azután indulhat a telefonkönyv nyomása. Az új központi telefonkönyv már ilyen eljárással készült —, s most dolgoznak az egyéni előfizetők névsorának szerkesztésén, továbbá a miskolci telefonkönyvön. Hátra van még az S, a T és a V betű, valamint a miskolci. Ezen túlraznak a szerkesztők. Benyitunk az egyik szobába, ahol Horváth György néjjei alatt kopog a szedőírógép. Kicsit elbeszélgetünk, s pillanatok alatt kiderül, hogy ezek az emberek megszállottjai a munkának. (Elen a hivatal vezetőjével.) 1974. szeptember 13. óta túlóráznak (akkor kezdődött el az új technológiai eljárás feltételeinek a megteremtése), de semmi berzenkedés. Azóta tartanak C-szolgálatot néhányan a névsorszerkesztésnél, ami náluk annyit jelent, hogy „Játástól-va-kulásig”. A hivatalvezető

azonban „szent ígéretet tett”, hogy a telefonkönyvek elkészültével július 16. után nincs túlórázás.

A SZOCIALIS létesítményekről is beszélgetünk: négy öltöző van az új épületben (fürdővel), ebből egy 160 személyes férfi és három, összesen 225 személyes női. Korszerű, ezeradagos konyha épült, az étterem 160 ülőhelyes. A régi ebédlő megszűnik. A társadalmi szervenek önálló helyiségük van. Klub-szobát kaptak a fiatalok. Két oktatóterem biztosítja a szakmai fejlődés feltételét, ám szívügyünk, hogy ezekből a technika kimaradt. Megnőtt a nyelvtudási követelmény, nagyon kellene egy nyelvi labor, hogy ne kelljen másutt tanulni. A dolgozók bebizonyították már, hogy lehet rájuk számítani: két év alatt 35-en tettek nyelvvizsgát! Miért volt ez a nagy „hajrá”? Új osztály kezd majd meg munkáját, a Társadalmi Szolgáltató és Tájékoztatói osztály. Az új belvárosi postaépületnek az egyúttal a „kirakata” is nagyon reprezentatív. A földszinten létesülő új önkiszolgáló postahivatalból lesz a bejárata, az I. emeleten van, egyedi tervezésű piros, pácolt bútorkkal, berendezéssel, faltól-falig szőnyeggel, vitrinekkel (itt állítják ki a Postánál gyártott berendezéseket), virágtartókkal, modernvonaltól fotelekkel, 27 üvegfalú telefonfülkével (nemzetközi távhívásra is alkalmasak), fekete márványoszlopokkal és drink bárral.

MIT NEM ÍRTAM még meg? Azt, hogy majd mindegyik légkondicionális van (két szobánként egy piciny, de értékesebb dobozban állítják be a kívánt hőfokot); s hogy a sok szép sorolása után egy kicsit bíráljak is: kár volt feltenni a szobaszélességű ablakokra a csúnya, zsáknikezett napfogyógyököket, mert — mondják a napot amúgysem rekesztik ki, viszont csúnyák; a Petőfi Sándor utcai fronton üzletek nyílnak, Filatelia és Hírlapüzlet. És tulajdonképpen a lényeg: közeledik, egészen közel van az ünnepélyes átadás pillanata, az új crossbar-központ és a Tudakozó beindítása. 1974. május 9-én ünnepélyes keretek között zajlott le az alapkövetel. Most is ünnepélyes kísérő majd a jelentős eseményt, hisz nem akármiről van szó, több mint félmillió forintot beruházás fél üzembe. Az ünnepélyes átadás napján Budapesten nagyon sokan ünnepelni fognak, mert talán nincs is olyan ember, akinek ne lenne telefonon dolga valamelyik belvárosi hivattal. Ezért (az eddigi sok szidás után) sokak számára emlékezetes marad egy 1976-os augusztus eleji nap.

Bánhidi Éva

KULPOLITIKA

Ha valaki az elmúlt hetek világpolitikai eseményeit akarja összefoglalni, egészen bizonyos, hogy abban kétszer is előfordul majd

Berlin neve.

Két olyan esemény színhelye volt ugyanis a Német Demokratikus Köztársaság fővárosa, amely az európai és a világpolitika szempontjából rendkívüli jelentőségű. Június utolsó napjaiban tanácskoztak Berlinben az európai kommunista és munkáspártok konferenciája. Valóban, az egész világ az NDK fővárosára figyelte ezekben a napokban és július derekán még minden napos téma volt ez a nagy európai kommunista tanácskozás a világsajtó polgári lapjaiban is, a Nyugat rádióban és televízióban is — a szocialista sajtó természetesen térrá vissza.

Huszonkilenc párt legmagasabb rangú tisztviselői találkoztak a Stadt Berlin szalóda dísztermében; minden európai párt elküldötte vezetőit, csak Albánia kommunistáinak nem volt képviselete. A konferencia rövid megnyitójában Erich Honecker, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottságának főtitkára utalt arra, hogy a küldöttek több mint 29 millió kommunista képviselő. Alighanem joggal mondható: ez a harmincmilliónyi harcos ma a földérsz legnagyobb egysége. Mert ez a lényeg: a közös munka, a 29 párt együttműködése volt a konferencia tárgya és a tanácskozás után megjelent dokumentum már címében is kifejezte, hogy a résztvevők egységesek. „Az európai békeért, biztonságért, együttműködésért és társadalmi haladásért” folytatott történelmi küzdelemben.

A legnagyobb európai párt az SZKP küldöttségének vezetője,

Leonyid Brezsnyev

nagy beszédében a többi között arról is beszélt, hogy kontinensünk, Európa megváltozott akár a második világháború befejezésének időszakához, akár a tíz-tizenöt évi hidegháborús időszakhoz képest. „A mai Európa jelentős részben a kontinens számos országában sikeresen épülő szocializmus és kommunizmus gyümölcse. Gyümölcse annak az állhatatos és kitartó harcnak is, amelyet a szocializmus országai a nemzetközi küzdelemben a békéért vívnak. Európa új arcúlatá ugyanakkor annak a fokozódó osztályharcnak az eredménye is, amelyet a munkásosztályl az élükön a burzsoáz országok dolgozó és a legszegényebb társadalmi körök a tartós békéért folytatnak.”

Rendkívül érdekes volt az az elemzés, amelyet Leonyid Brezsnyev a kommunista mozgalom által felhalmozott tapasztalatok hasznosításáról mondott. Az SZKP főtitkára mindenekelőtt arra utalt, hogy a szocializmus ma már a legkülönbözőbb feltételek között épül, de közös törvényszerűségek egész sora is van.

Hozzátette: „Minden egyes testvérpárti tapasztalatában a nemzeti sajátosságokkal összefüggő, megismételhetetlen specifikum mellett változatlanul jelen vannak azok a közös vonások is, amelyek egész mozgalomunk érdeklődésére számot tartanak.” Nagyon érdekes volt, amit Leonyid Brezsnyev a konferencia előkészítéséről mondott, hangoztatva, hogy minden egyes résztvevő nézeteinek tiszteletben tartása, a vita demokratikus és valóban elvtársi légköre, a különböző pártok tapasztalatainak átfogó egybevetése, a partnerek érdekeit iránt megnyilvánuló baráti figyelemesség tette lehetővé, hogy közös értékelésre jussanak a küldöttek.

A magyar kommunisták nevében, mint az MSZMP küldöttségének vezetője,

Kádár János

beszélt a berlini teremben. Ő is említette a közös és egyedi problémáját „A marxizmus—

leninizmus általános érvényű tanításait az egyes kommunista pártok hazájuk nemzeti sajátosságainak, történelmi hagyományainak és társadalmi viszonyainak figyelembevételével önállóan alkalmazták. Ma, amikor a kommunista világmozgalomnak nincs központja, vagy vezető pártja, amikor a testvérpártok önállóan határozzák meg politikájukat és stratégiájukat, különös jelentőségű a marxista-leninista elmélet tisztaságának megőrzése, a gyakorlat tapasztalatainak elméleti hasznosítása és a proletár internacionalizmus elvének érvényesítése” — mondotta Kádár János.

Ugyanebben a berlini teremben, a Hotel Stadt Berlinben tanácskozott július első napjaiban

a KGST XXX. ülészsaka.

Itt a KGST-tagállamok a szocialista gazdasági integráció kérdéseiről tárgyaltak, a legaktuálisabb gazdasági kérdéseket vitatták meg és több határozatot hoztak 10–15 évre szóló célpogramok kidolgozásáról. (Összesen öt ilyen célpogram kidolgozásáról döntöttek. Az egyik célpogram — a mezőgazdasági és élelmiszeripari programot — kidolgozó munkacsoport vezetője Magyarországról lett.) A KGST-ülésszak munkájában a tagországokon kívüli részt vett Jugoszlávia és megfigyelőként ott voltak az ázsiai szocialista országok küldöttségei, s első ízben jelent meg ott Angola küldöttsége is. Így tehát jogilag mondhatta a világ minden részéről összereseglett újságíró népes csoportjának Nyikolaj Faggyejev, a KGST-titkára, hogy „a megfigyelőkkel együtt immár négy világ-rész képviselői voltak jelen, tehát a KGST vonzereje földrajzilag is, gazdaságilag is, politikailag is egyre terjed és növekszik”. Valóban: a KGST-nek fontos megállapodásai vannak Finnországgal, Mexikóval és Irakkal is. Tehát a szocialista gazdasági együttműködés szervezete az elmúlt évtizedekben újra növelte hatókörét. Túl az ülészsak fontos döntésein, azon a közös elhatározáson, hogy a szocialista gazdasági integráció komplex programjának soron következő lépése a tagországok nemzeti érdekei és az egész közösség közös érdekei jegyében mélyítik el, igen jelentős volt az a beszámoló, amelyet az elmúlt időszak fejlődéséről adott a szervezet XXX. ülészsaka. Ez az eredmény sor azzal a ténnyel kezdődik, hogy az elmúlt öt esztendő alatt a KGST-országok nemzeti jövedelme 36 százalékkal, ipari termelése 45 százalékkal, az egy lakosra jutó realjövedelem 29 százalékkal, a mezőgazdaság termelése pedig 14 százalékkal növekedett.

Olyan körülmények között, amikor bizony minden szocialista ország megérezte a tőkés világ gazdasági válságának következményeit és ahogy például a magyar küldöttség vezetője,

Lázár György,

a Minisztertanács elnöke mondotta, Magyarországon esetében például rendkívül súlyos cserearányromlással kellett számolni. Olyan körülmények között nőtt és erősödött a KGST-tagországok gazdasága és olyan körülmények között kell például komoly munkaberfordítással megküdeni, amikor felett tőkés országok egész sora növekedésszámai jóval kisebbek, mint a KGST-országoké — és ijesztő infláció, milliós nagyságrendű munkanélküliség a fő gond akár az Egyesült Államokra, akár Franciaországra, akár az NSZK-ra gondolunk. Nem kétséges, hogy a tőkés világ gazdasági válságának hatása kihatott a szocialista közösség országaira is, de éppen a KGST munkája, a szocialista integráció fejlődése tette lehetővé, hogy a szocialista országokat ne ériék nagy megpróbáltatások, ne törjön meg a fejlődés.

Gárdos Miklós

Egyiptomi postahivatal

A sszuán, a sivatagi város Kairótól délre, mintegy ezer kilométerre terül el a Nílus két partján. A csendes núbiai település elült az arab városoktól, mert utcái többé-kevésbé rendezettek, s a tisztaság is nagyobb. A jellegzetes keleti bazár nyüzsgő forgatagában, 43 fokban melegben poroskáltunk. Körülöttünk rézművesek, szatócsok, gyümölcsárusok, s más mesterségbeliek kínálgatták portékáikat több-kevesebb sikerrel.

A felvad sivatagi kutyák éppúgy hozzátartoznak a bazárhoz, mint a juhok, vagy az árusbódék mellett álló szamarak.

A bazársor végén állt karcos minaretjével egy modern mecset. Egyszer csak megszólalt a müeizin hangja, s a hívők gyors iramban igyekeztek, hogy aznapra rendelt imájkut leróják Allah előtt.

Amint jobban körülnéztünk, a mecset mellett megpillantottunk egy postahivatalt.

Az ütött-kopott épületre bizony, már ráért volna a renoválás. No, seba, mi úgysem szép épületet kerestünk, hanem postát, ahol vásárolhattunk képeslapot és bélyegeket. Amikor beléptünk a felvételi helyiségbe, azt hittük, rossz helyen járunk. Ugyanis a terem mindenre hasonlított, csak postára nem. Felvételi ablakok nem voltak, mindössze egy hosszú pult, mely az egész termet keresztültszelte.

A pult egyik oldalán álltak a „felvevők”, a másik oldalán a földön ültek a kedves ügyfelek. Valamilyen pénzbevités napján jártunk a hivatalban.

Mivel a felvevők látták, hogy idegenek vagyunk, különleges figyelemben részesítettek. Soron kívül kiszolgálást kaptunk. 8,5 piastreses bélyegeket kértünk (körülbelül négy forint), Európába. A felvevők meglepéssel vették tudomásul, hogy ismerjük az egyiptomi díjszabást. Örömköztünk, amikor akkor lett nagy, amikor közöltük velük: mi is postások vagyunk!

Ajándékként egy csomag úgynevezett „postás” gyufát adtunk az egyiptomi kollégáknak. Határtalanul meglepődtek azon, hogy a Magyar Posta a gyufát reklámcélokra is alkalmazza. Ez náluk ismeretlen, mondták.

Közben a földön ücsörgő, tereferelő asszonyokra rárákiabáltak beszélgető partnereink. Valószínűleg azt mondták, csendesebben, asszonyok, mert a zajongás rövid időre elcsitult.

Bélyegvásárlásunk után barátságosan elbúcsúztunk núbiai szaktársainktól.

A mikor kiléptünk a postahivatalból, már befejeződött a mohamedánok ájtatossága a mecsetben és folytatódott a keleti bazár életének zibongása.

E. Zs.

Nemzetközi hírek

A mintegy 280 ezer tagot számláló Japán Postaműszaki Dolgozók Szakszervezete (ZENDENTSU) július 5. és 9. között tartotta meg XXIX. Kongresszusát, melyen 580 küldött és 2000 meghívott szakszervezeti tag vett részt. Szakszervezetünk Elnöksége táviratban üdvözölte a résztvevőket és kívánt eredményes munkát a kongresszusnak.

A sajtószervezésű külföldi cserélődítetési keretében július 1–20-ig 30 gyermek a Prága melletti Kolinba, július 4–22-ig 40 leány a Trencsény-Teplice-i üdülőtáborba utazott.

Július 9-én érkezett hazánkba az első 40 fős olasz üdülőcsoport. Szabadágukat a Balatonalmádi Postás Üdülőben és Budapesten töltötték. A második csoport július 21-én, a harmadik augusztus 6-án érkezik.

Közlemények

Július 8-án jelent meg a Minisztertanács rendelete, amelynek értelmében a vállalatok a dolgozóknak havonta 60 forint munkabérkiegészítést kötelesek fizetni. Erre a jövedelemnövelő intézkedésre — közzismerten — azért került sor, hogy a húszévesekkel egyidejűleg a családok többségénél fedezzék a többletkiadást. A 60 forintokat első alkalommal júliusban kell fizetni. Mivel a Postán a bérfizetés július 5-én volt, a Postavezérgazgatóság telexen utasította a postaszerveket, hogy 6 napon belül — gyorsított eljárással —, de legkésőbb július 14-én minden dolgozóknak ki kell fizetni a munkabér-kiegészítést. (Ez mentes minden levonástól.)

A július elején életbeléptetett hús és húsfélék árának emelése szükségessé tette, hogy

a postás üzemi konyhák nyersanyagnormáját a Postavezérgazgatósággal együtt rendezzük. Az „A” és a „K” menü napi nyersanyagnormája 1 forint 20 fillérrel, a „B” menüé 1 forint 50 fillérrel emelkedett.

Ez az intézkedés kizárólag a hús és húskészítmények arányának a változását fedezte, azért, hogy az üzemi étkeztetés eddigi színvonala továbbra is biztosítva legyen. A nyersanyagnormák változása miatt a dolgozók étkezteséért a 29. héttől fizetik a kollektív szerződés szerinti magasabb térítést. Megállapodtunk abban is a Postavezérgazgatósággal, hogy minden egyéb, úgynevezett mozgóárak (pl. zöldség stb.) növekedése, illetve hatása nem hárítható át és nem terhelheti a dolgozókat, hanem azokat a Posta finanszírozza.

Lapunk előző számában a „Nagy gondok a hírlapterjesztésben” címmel írt cikkünkben megvizsgáltuk a hírlapterjesztés vezetőit, a vezérigazgatókat, a postai központi hírlap-irodák vezetőit, a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem vezetőit, a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem vezetőit, akik elmondták, hogy a nyomdai csúszások milyen nehézségeket okoznak a hírlapterjesztésben. A cikk megjelenése után válassz kerestünk a felvetett problémákra, kopogtattunk több szervnél, vállalatnál, míg nem kikötöttünk a Könyv- és Kiadványügyi Minisztériumban, ahol Sárosi Sándorné miniszterhelyettes szívesen fogadott bennünket.

— Először is köszönetet mondok a hírlapterjesztőknek azért, az áldozatkész munkáért, amit vállaltak és végeznek. Tudom, hogy nehéz körülmények között kell megoldani fontos feladatokat — mondta Sárosi Sándorné könyv- és kiadványügyi miniszterhelyettes.

Ismeretes, hogy a nyomdaipar elavult gépparkkal rendelkezik, hosszú ideig nem fejlesztették. Milyen a jelenlegi helyzet és mi a jövő?

— Valóban, nagyon hosszú ideig nem volt fejlesztés a nyomdaiparban. A rekonstrukció a IV. ötéves tervben kezdődött — 15 éves korszerűsítési program készült. Két ötéves tervidőszakban — tehát 1980-ig — csaknem 10 milliárd forintot fordítottunk, illetve fordítunk erre a célra. A VI. ötéves tervre is megvan már az elgondolás, de érthetően ehhez anyagi keretek még nincsenek.

Megkérdeztük a miniszterhelyettest:

Mikor lesz könnyebb a hírlapterjesztés?

Mi történt 1975-ig?

— A tanácsokhoz tartozó megyei nyomdák állapota nagyon rossz volt, ezért először ezek korszerűsítésére került sor, 1975-ig meg is történt. A helyi tájékoztatás igényeit kielégítettük, feltételeit megteremtettük. Úgy tapasztaljuk, hogy most már néhol szabad kapacitás is van. Az ország nyomdai kapacitásának jelentős része Budapestben van. Történt-e itt előrelépés?

— Igen. Az előző ötéves tervben kezdődött meg az Athenaeum Nyomda Kozma utcai telephelyének építése, ahol már a gépek (olasz import) szerelése folyik. Az egymilliárd forintos beruházás év végén üzembe lép, 15 ezer tonna mélynyomású lap nyomására lesz képes és hosszú évek óta húzódo gondjainkat oldja meg. Ismeretes, hogy az Athenaeum jelenlegi mélynyomó gépparkja nagyon elavult, ezért nem tudják mindig biztosítani az előírt megjelenési időpontokat. A csúszás különösen az Új Tükörre vonatkozik, mely nagyobb terjedelmű lett, s a gondok ellenére elvállalta a nyomda. Fél évet kell még kibírni!

(Ezt a posta dolgozóinak is üzeni Sárosi Sándorné.) Viszont jövőre színes lapjaink megjelenésével és minőségével nem lesznek gondok. Természetesen nemcsak a mélynyomó gépek, hanem a nyomda teljes felszerelése korszerű lesz, az expedálás is.

— A IV. ötéves tervben került sor a Zrínyi Nyomda rekonstrukciójára is, megépült csepeli telephelye, ahol most már — többek között — a Rádió és Televízió Újságot is nyomják. Azóta a lap megjelenésével kapcsolatban nem hallottam panaszt, s ez vonatkozik a Ludas Matyira is. — A téma egészéhez, a teljesítéshez hozzátartozik — csak egy mondattal említém, mivel a postát nem érinti —, hogy a negyedik ötéves tervben a könyvnyomtatás terén is jelentős előrelépés történt, ez is nagyon időszerű, szükséges volt.

Napilap — a neve is mondja — minden nap van, ezért a legtöbb gond is ott jelentkezik. Ezen a téren milyen javulás várható?

— A változást elsősorban és lényegesen a Szikra Lapnyomda rekonstrukciója eredményezi majd. A nyomda új telephelyének alapozása — az Ár-

pád-híd pesti hídfőjénél — már elkezdődött, 2,1 milliárd forintos beruházás lesz, a kivitelezés sajnos nem megy egyik napról a másikra, 1979 végére készül el. NDK-gyártmányú offset gépekkel szerelik fel (napilapjaink eddig magasnyomással készültek), kapacitása 22 ezer tonna lesz, s ott történik majd két legnagyobb példányszámú reggeli lapunk, a Népszabadság és a Népszava nyomása. A két lap formátuma is megváltozik majd, nagyobb lesz, úgynevezett berlini formátumú.

És mi lesz másik két reggeli lapunkkal, a Magyar Nemzettel és a Magyar Hírlappal?

— Maradnak az Athenaeumban. Persze ott is megváltozik a helyzet, mert egyrészt elkerül onnan a Népszava, másrészt közben ott is felújítják a gépparkot.

Három és fél év múlva várható tehát a jobb nyomdai körülmények, ezzel együtt a hírlapterjesztés jobb feltételeinek biztosítása. Bizonyára azonban addig is tesznek valamit a gondok enyhítésére?

— Természetesen, s ebben a minisztérium is igyekszik segíteni. Hogyan? A postavezérigazgatóság kérésére és

részvételével például úgy két hónapja tartottunk nálam egy tárgyalást a Népszava főszerkesztőjével és az Athenaeum igazgatójával, ahol megbeszéltük, mit lehetne és kell tenni a lap határidőre történő nyomása érdekében. A részleteket nem mondom el, csak a végeredményt: a nyomda tehermentesítette a gépeket, 8—10 lapot átadott nyomásra másnak, s ígéretet tettek arra, hogy a Posta 4 órára megkapja a budapesti terjesztési lapmennyiséget. Remélem, ez a szóbanforgó megbeszélés valóban segíti a hírlapterjesztés munkáját is.

Van-e olyan országos szerv, melynek az a feladata, hogy koordinálja a szerkesztőségek, nyomdák és a hírlapterjesztés munkáját?

— Nincs. Legjobban koordinálni a szerződések tudnak. Szerződés szabályozza ugyanis, hogyan kell a szerkesztőségeknek a kéziratokat leadniuk, mikor kell a nyomdának a nyomást indítani, s meddig kell a postának a lapokat átadni. Egy kívülálló szerv nem is ismerhetné olyan közelről a tennivalókat és az objektív helyzetet, mint a szerződések. A szerződést a kiadóhivatallal kötik, mely —

be nem tartás esetén — gondoskodik a jogi szankciók (pl. kötbér) érvényesítéséről. A szerződés tulajdonképpen a munka irányítója.

— A minisztérium illetékes főosztálya elsősorban a nyomdaipari termelőapparátusok korszerűsítésével foglalkozik, odafigyel a bérpolitikára, szükség esetén bérpreferenciáról gondoskodik... és természetesen rendelkezésre állunk, ha problémákkal jelentkeznek nálunk. Esetenként megbeszélést is tartunk a szerkesztőkkel, nyomdákkal, s amiben tudunk, segítünk. Most például abban, hogy összehívtuk a Szikra Lapnyomda és az érintett lapok vezetőit, hogy „elbékéljenek a problémákkal”, hogy biztosítsuk az egyetemes felkészülést az offsetnyomda indulására, hogy legyen jó, szoros az együttműködés, mindenki tudja, mi a teendője.

— És más esetekben is, ha szükséges, megtalálják a minisztériumot, és mi mindig igyekszünk megoldást keresni, segíteni. A szerkesztőségeknek is, a nyomdának is és a Postának is.

Sárosi Sándorné miniszterhelyettes tájékoztatása képet ad az objektív helyzetről, a várható jövőről, amiből a Posta érintett területei levonhatják a következtetést, munkájuk külső feltételei hogyan javulnak majd. Ezért harmincezer postai dolgozó nevében köszönjük Sárosi Sándorné miniszterhelyettes tájékoztatását.

— Bánhidai —



Jelentés Soltról

Befejező szakaszához érkezett a Posta jelenlegi legnagyobb beruházása, a solti 2 MW-os középhullámú rádióállomás építése. Egyre határozottabban rajzolódik ki a leendő adóállomás képe.

A környező országok rádióállomásainak állandó teljesítménynövelése, számuk szaporodása és a rohamos iparosodás következtében az elektromos zavarok nagymértékben megnövekedtek, s ez az adók hatótávolságát, vételkörzetét jelentősen csökkentette, amit nagymértékű teljesítménynöveléssel lehet csak ellensúlyozni. Ezért határozott úgy a Politikai Bizottság, hogy új, legalább MW nagyságrendű teljesítményt nyújtó adót kell építeni, amely a Kossuth-műsor ellátását hosszú évekig biztosítja az ország nagy része és a környező államok lakossága részére.

A 2 MW-os teljesítményű adóberendezést szocialista országok még nem készítettek, a Szovjetuniót kértük fel a fejlesztésre, aki a feladatot el is vállalta. A rövid határidő miatt 1974-ben, szinte a tervezéssel együtt kezdődött meg az állomás kivitelezése is. Már állnak az épületek, folyik a közművek, műszaki berendezések szerelése, s azoknak egy részét már az építés közben átadták. Az építészeti munkák fő vállalkozója a Bács megyei Állami Építőipari Vállalat és seregnyi alvállalkozója, bizony nehezen birkóztak meg a szoros határidőkkel és a kooperációs nehézségekkel, de szerencsére a rugalmas építésszervezők segítségével, nem okoztak nagyobb késedelmet a szerelési munkákban.

Az adó- és a műszaki berendezések szerelésének generálkivitelezője az Elektromechani-

kai Vállalat. Munkáját szovjet szakemberek irányításával végzi. A szovjet és magyar szerelésvezető, Sz. Sz. Lazarevskij és Barabás Tibor szervezőképességét, jó munkáját dicsőíti, hogy a többhónapos késedelmeket napjainkra már „behozták”, sőt néhány munkát a tervezettnél korábban elvégeztek.

A rádióállomás villamosenergia igénye egy közepes nagyságú városéval azonos. Érthető igazgatóval készültünk tehát a villamosenergia-ellátó rendszer üzembe helyezésére, július 6—7-én. A kivitelező VERTESEZ, az áramszolgáltató DEMÁSZ és OVIT, valamint az üzemeltető rádióállomás és a PRMTIG jó együttműködését dicsőíti, hogy ez az első, jelentősebb üzembe helyezés sikeres volt!

A Szovjetunióban előre gyártott 303 méter magas antennatorony szerelését szovjet szakemberek végzik. Március utolsó napjaiban kezdtek el a munkát, s ma már 200 méter feletti magasságban dolgoznak. J. L. Sztrijnyik és 8 fős csapata jól szervezett, fegyelmezett munkájával példát mutat az építkezés 300 dolgozójának. Velük együttműködve dolgoznak a lengyel liftszerelők is.

Már hónapok óta a helyszínen dolgoznak a leendő rádióállomást üzemeltető dolgozók. Részt vesznek a szerelési munkákban, s közben ismerkednek a számukra új műszaki berendezésekkel. Műszaki dolgozóink egyharmada már működő rádióállomásokról került hozzánk, de a fiatalabbak is megfelelő gyakorlatot szereztek a jászberényi, a lakihegyi és székesfehérvári rádióállomásokon. A beruházó Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságon kívül sok postaszerv: a POTI, a PKI, a

POKMÜ, a Javítóüzem, a Kábelüzem, a Buvig, a Szegedi Postaigazgatóság és mások is részt vállaltak a nagy munkából. Ők építik a vezetékes és vezeték nélküli moduláló vonalakat, a távbeszélőszekerteket, valamint a belső telefonhálózatot. Segítséggükkel dolgozunk ki a mérési-üzemeltetési előírásokat, ellenőrizzük az építkezés terv szerinti kivitelezését. Így tehát többszáz postás dolgozó munkája is segíti a rádióállomás felépítését.

Az új 2 MW-os solti rádióállomásnak 1976. december 31-én kell egy hónapos próbüzemét megkezdnie. A beruházásaiban, kivitelezésben részt vevő vállalatok, szervek szakmai és mozgalmi vezetői április 21-én szocialista együttműködési szerződésben vállalták, hogy a rádióállomást egy hónappal a tervezett határidő előtt — a tervezett 750 millió forint beruházási költség csökkentése mellett (!) — átadják. Akkor még kevesen hitték e vállalkozás realitásában, de ez ma már egyre kézzelfoghatóbbá válik. Igaz, hatalmas munka áll még előttünk, de már látható, hogy csak rajtunk, az itt dolgozókon múlik, betartjuk-e ígéretünket.

Az építők szükségű emberek. Neheztí bészélgetésünket, hogy több országból jöttek, nem egy nyelven beszélnek. Tömör válaszaikból két időpont a döntő: augusztus 20-ra elkészül az antenna és az adóberendezés, megkezdődhet a beállítás, a mérés; december 1-én az adó már sugároz!

S hogy valóban így lesz-e, azt önök, mint szem- és fültanúk megítélhetik majd. Én már most is biztos vagyok benne.

Huber István

FELKÉSZÜLÉS A GÉPESÍTÉSRE

radna. A 70-es hivatal ugyan-csak szenved az építkezés ideje alatt, de gondoljuk, hogy van már öröme is. Elkészült a korszerű, klimatizált főpénztár, a minden igényt kielégítő női öltöző és a letéti munkahelyek. Ők szerencsére az építkezési munkák jelentős részén már túl vannak. A főpénztár, ahol 80—90 nő dolgozik, korszerűség szempontjából még a Nemzeti Bank illetékesének figyelmét is felkeltette. Eljötték tanulni a Postához! A munkaerőhelyzet gond itt is, dacára a csábító, egyszerű munkakörülményeknek. További szívdörög, okos központi propagandára, jó munkaerő-toborzásra lenne szükség.

Bármennyire is lelkes postás kezében összpontosul a műszaki munkák vezetése, a kivitelezők összefogása, mégis vannak panaszok. Két éve nem készült a Verseny utca 12-ben a lift, mert aknát kellett építeni. Bár naponta sürgetik, csak ígéret van, 1977 első negyedére. Addig pedig a jelenlegi balesetveszélyes lifttel kell dolgozniuk. Az szb-titkárral különösen nagy figyelmet fordít a balesetve-

szélyes betonperonok, helyiségek folytonossági hiányainak a kijavítására még akkor is, ha egy év múlva ezeken a helyeken új aljzat-betonozásra kerül sor. A szakszervezet kegyesen és határozottan védi, képviseli az ott dolgozókat érdekeit, testi és lelki. Nem alcsúszik meg, nem fogadja el érvnek, hogy ezek a javítási-sok, amelyek a balesetveszélyt megszüntetik, esetleg 15—20 ezer forintba kerülnek. Egy 60—80 milliós rekonstrukciónál 20 ezer forint elenyésző, de nem ez a fő érv! Az ember egészsége, élete, amit nem lehet kitenni „gazdaságos, vagy nem gazdaságos” mérlegelésnek.

A két hivatal jelenlegi megterhelésének az érzékelésére még néhány adatot említek. A 78-as hivatal átvette a 72-es hivataltól a záratközfutókat. Főleg a kicserélő-részlegnél van komoly gond, hiszen ez a külföldi csomagközfutók kintől érkező, vagy kimenő küldemények feldolgozását mos-toha körülmények között kell ellátni. Bár a barakk területén ennek végleges helye már

elkészült, de ott pillanatnyilag a 72-es hivatal zsákfészke tartózkodik. Ez az átmeneti állapot bizony minőségi problémákat is okoz. Hiszen az építkezés velejárója, hogy a terület eléggé feltűrt. Targoncával, anyagmozgató eszközökkel. A mozgás sokkal nehezebb és így a dolgozókra még nagyobb nehézségek hárulnak. A szakszervezet igyekszik a dolgozóknak mindig pontos tájékoztatást adni, hogy mi miért történik. Nagy segítséget nyújtott a Budapesti Postaigazgatóság is azzal, hogy a többletmunkák ellensúlyozására havi 10 ezer forintot bocsátott a hivatal rendelkezésére. Így az átvállalásért anyagi elismerést is tudnak nyújtani. Ezzel az emberek meg lehet nyerni, de meggyőzően hat a dolgozók felé az a műszaki haladás is, amit a kivitelezők produkálnak. Mondják is, lám, elkezdtek a munkát és láthatók az eredmények, és ezek kecsegtetők, ha az ütemtervet tartani tudják.

A gépészeti rekonstrukcióval párhuzamosan a termelés irányításához tartozó információs rendszert is korszerűsítik. Ipari zárláncú televíziót állítanak be, amely percenként kész információt biztosít azok számára, akik az egész folyamatot irányítják. Ez is az üzemviteli technológiai

rendszer biztonságát szolgálja, hiszen minden olyan pont megfigyelhető, ahol torlódás vagy egyéb probléma adódhat.

Nagyon jó az együttműködés a két hivatal szakmai és társadalmi vezetése között. A műszaki munkákért felelős Villand szaktárs mondta erről:

— Meg vagyok győződve, hogy egy működő postaiüzemben folyó rekonstrukció, bárhol is legyen az, csak ilyen egyetakarással lehet végigcsinálni. A problémákat a szakvezetés említtette, ehhez csak azt tehetem hozzá, hogy ha ők ezeket a problémákat naponta nem oldanák meg rugalmasan, gyors átcsoportosításokkal, akkor lehetetlen állapot állna elő, figyelembevéve az itt nagy létszámban foglalkoztatott alvállalkozókat.

A két hivatal dolgozóira háruló hatalmas feladatokat, a rendkívüli állapotot csak kellő bizakodással és optimizmussal lehet átvészelni. Való igaz, ilyen jellegű átépítés egy működő postaiüzemben még nemigen volt példa. Hogy a mai napig ezt hatékonyan és balesetmentesen tudták megoldani, az az itt dolgozóknak nagyszerű hozzáállásának és a határozott vezetésnek köszönhető.

Schenker

Egymilliárd a munkavédelemre

Czeher Mihály karbantartó technikust május 10-én halálos közúti baleset érte. Az FN 36 —65 forgalmi rendszámú Moszkvics 434-es típusú gépkocsival, melyet Major László villanyszerelő vezetett, Enying-től Soponyára utaztak, munka végzésére. Az M7-es autópályán utolérték a velük azonos irányban haladó GAZ 51/A típusú tehérgépkocsit. A postai gépkocsi az előtte haladó tehérgépkocsinak ütközött. A gyorskijárat következtében Czeher Mihály sérüléseibe a helyszínen belehalt.

★

Minden tevékenységünk arra irányul, hogy megelőzzük az üzemi baleseteket, érvényt szerezzünk annak az elvnek, hogy „legjobb érték az ember” — mondta a Postavezérigazgatóság szociálpolitikai ügyosztályának munkavédelmi főelőadója, **Maur Emil**. — Az elmúlt tervidőszakban munkavédelmi célokra csaknem másfél milliárdot fordítottunk. Jelentős összegek voltak azok, amelyeket a nehéz fizikai munka megkönnyítésére használtunk fel: a hálózatépítési, szállítási, rakodási területen, valamint a hírlapkezelési munkakörökben anyamozgató berendezéseket, speciális hírlapkezelőket szereztünk be. Tekintettel arra, hogy a csoportos munkásszállítás autóbusszal történik és nem mindenütt volt biztosítva a kultúrált szállítási, ezért tízezer új munkásszállító autóbust is vásároltunk.

A kábelalkák és szekrények gázvezetése a közművi gázvezeték-program végrehajtása következtében Budapest és a nagyobb vidéki városokban jelentősen megnőtt. Az ezen a területen történt gázrobbanások következtében a súlyos érelési sérülések sürgetővé tették a könnyen kezelhető és folyamatosan érzékelő gázészlelő műszerek beszerzését. Néhány műszert kísérleti célból megvet-

tünk és ezekből választottuk ki a legmegfelelőbbet. Minden munkáscsoportot szeretnénk ilyen műszerekkel ellátni, amelyhez a külkereskedelmi behozatali engedély folyamatban van.

— **Milyen volt tavaly a munkavédelem helyzete?**

— A Posta üzemi baleseti helyzete az utóbbi két évben javult. Tavaly 723 dolgozónk szenvedett három napon túl gyógyuló üzemi balesetet, amelynek következtében több, mint 20 ezer munkanap kiesést szenvedett. Az ezer főre eső üzemi balesetek száma csökkent. (A Posta átlagos állomány létszáma 1975-ben a részmunkaidőben foglalkoztatottakkal és a nyugdíjasokkal együtt 1551 dolgozóval emelkedett. Ugyanakkor az elmúlt évben a gépkocsialomány 12,9 százalékkal, a gépkocsik kilométerteljesítménye pedig 6,6 százalékkal volt magasabb az előző évinél.) Az előző évhez viszonyítva emelkedett a közúti közlekedési-üzemi balesetek száma, amelynek az összes balesetekhez viszonyított aránya 40 százalékos, magasabb az előző évinél. Örvendetes viszont, hogy csökkent a balesetek száma a rakodásnál, a műhelymunkánál, a pályaudvari, mozgópostai közvetítő szolgálatnál és évek óta nincs áramütéses balesetünk, a megtett intézkedések hatására.

— **Hol javult a helyzet?**

— Ha a középfolki postaszerveknél nézzük a munkavédelmi helyzetet, megállapíthatjuk, hogy tavaly kedvezőbben alakult az üzemi balesetek száma a Budapesti és a Soproni Igazgatóságok területén, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóságnál, a Posta Központi Táviróhivatalnál és a Posta Központi Járműtelepen. Romlott viszont a Budapest-Vidéki, a Debreceni Postaigazgatóság, a Pécsi Postaigazgatóság, a Budapesti Távfűtő Igazgatóság, a Helyközi Távfűtő Igazgatóság és a Posta Központi Kábelüzemnél. Az itt fel nem so-

rolt postaszerveknél csekély volt az üzemi balesetek száma.

— **Melyek az új öt éves terv munkavédelemre vonatkozó főbb célkitűzései?**

— Elkészült a Posta V. öt éves szociálpolitikai-munkavédelmi terve is. Ebben munkavédelmi célokra több mint egymilliárd forintot irányoztunk elő. Ez az összeg kevesebb, mint az előző tervidőszaké volt, mivel ebben már nem szerepelnek az új létesítmények. (Például a kispostaházak építése, melyeket az üzemelejtési tervben valószínűsítünk meg.) A gépek, berendezések biztonságtechnikai felszereléseire 42 milliót, érintésvédelemre 25 milliót, zajelhárításra és a munkahelyi légkörülmények javítására 9 milliót fordítottunk. A mesterséges szellőztetés és világítás korszerűsítésére 59 millió forintot irányoztunk elő.

— Az új öt éves tervben a korszerűtlen és zsúfolt munkahelyek felszámolására 370 milliót irányoztunk elő. A terv a nehéz fizikai munka gépesítésére, elsősorban a szolgáltatásban, az átválogatásnál és szállításhoz 187 millió forint felhasználását biztosítja.

— **Milyen a szakmai vezetés és a szakszervezet együttműködése?**

— Igen jó. Egymást kölcsönösen tájékoztatjuk a munkavédelmi helyzetéről, együttműködünk az ellenőrzésnél, az új létesítmények üzembehelyezési eljárásainál, az üzemi balesetek megelőzésében és kivizsgálásában. S ami nagyon lényeges: csak a szakszervezettel egyetértésben történik a munkavédelmi intézkedési feladatok kidolgozása, azok végrehajtásának megszervezése és ellenőrzése. Emberek életéről, az egészségről, a testi épségümről van szó. Ezért köszönet illeti mindazokat, akik a munkavédelemben tevékenykednek.

Bokros Erzi

Mindenkit érdekel (III.)

A közgazdasági szabályozókról

A jövedelemszabályozás közgazdasági szabályozó, rendszerünk egyik lényeges eleme. Természetes tehát, hogy minden vállalatnak — így a Postának is — van ilyen szabályozója. Ennek egyes részletei azonban különböző hatást gyakorolhatnak a vállalatra.

A jövedelemszabályozás alapvetően két tényezőre épül. Az egyikkel meghatározzák, hogy milyen befizetési kötelezettségek vannak, míg a másikkal azt írják elő, milyen támogatást kap, vagy kaphat a vállalat. A támogatás mértéke függvénye annak, hogy a vállalat milyen eredményeket tud realizálni.

Milyen rendszeres befizetési kötelezettségek terhelik a vállalatokat? A bérjárulék, az értékesítési leírások, az eszközleltári járulékok, a termelési adó és a nyereségadó.

A bérjárulékot a népgazdaság egész területén az év elejétől 10 százalékkal emelték, vagyis 35 százalékká lett. Ez a Posta területére is érvényes. Az értékesítési leírások megállapított kulcsok alapján képződnek, s ezeknek az összegnek 60 százaléka kerül általában elvonásra. A Posta-ra ez viszont nem érvényes, mert a képződő összegek teljes egészében a Posta fejlesztési alapjába kerülnek, mivel a hírközlési eszközöknek ez a részük az eszközök nettó értéke után kell fizetni. A termelési adót a Posta egyes területeire differenciáltan állapították meg. A nyereségadó a népgazdaság egész területén 36 százalékos. A Posta-ra érvényes szabályozásnál itt is van eltérés, mivel ezeket az összegeket fejlesztési célokra viszzakapjuk. Ez a tényező tehát az egyik oldalon, mint kötelezettség jelenik meg, a másik oldalról azonban támogatás-ként.

Milyen címen kap a Posta támogatást? Árkiegészítés, preferencia, jóléti alap, tartal-

ékialap és saját alapok címen.

Az árkiegészítések rendszerében lényegében nem változott. Árkiegészítésben részesül a Posta például a hírlapterjesztés után. A preferencia, vagy másképpen kifejezve, a dotáció meghatározott területekre érvényes (például devizaszerződés). A jóléti alap a képzési költség után 700 forint/ft lehet évente. (Erről az előző számunkban részletesebben írtunk.) A tartalékialap képzése a Posta is kötelező. A nyereségadó befizetése után a megmaradó nyereség 15 százaléka kell a tartalékialapba helyezni. Az új szabályozás viszont rugalmasabb felhasználást tesz lehetővé. A saját alapok képzésénél megkötés, hogy a Posta éves bérjárulékának 8 százaléka használható fel a részesedési alap képzésére.

A nyereségérdekeltség rendszerében a Posta is érvényes, hiszen a nyereség túlközlő legjobban a takarékos gazdálkodást, de a Posta szolgálatát jellege miatt nem olyan markánsan jelentkezik, mint például az iparban. Legényesebb azonban, hogy — a korábbiakkal ellentétben — megszűnt a nyereség kötelező kettőssége (F-alapról és R-alapról). Már a leíratakból is érzékelhető, hogy a nyereségadó befizetése után először a tartalék alap képzését kell teljesíteni. A további nyereséget illetőleg, a nyereségosztás szigorúan kötött sorrendben lehet felhasználni (állammal szembeni kötelezettségek, fejlesztési alap stb.).

Az ezután megmaradó nyereségből lehet részesedési alapot képezni. Ennek nagyságát a bérköltségek függvényében határozzák meg. Ugyanakkor lényeges változás, hogy nyereséges gazdálkodás esetén a 6 napi bérnek megfelelő részesedési alap képzése minden vállalat számára biztosított.

Az új szabályozás előnye, hogy több olyan dolog nem

terheli a részesedési alapot, amelyeket azelőtt ennek terhére kellett biztosítani (például jóléti kiadásokhoz való hozzájárulás stb.). A jelenlegi szabályozásnál megváltozott mind a magasabb vezetőállású dolgozók, mind az egyéb vezetőik anyagi érdekességi rendszere. Az ösztönzés két tényezőből tevődik össze, premiumból és komplex jutalomból. Ennek maximális mértéke egyrészt a vállalat kategóriájától függ, másrészt az érdekelte vezető éves alaptermének százalékában kerül meghatározásra.

Az egész szabályozó rendszerünkben két igen fontos körülmény figyelhető meg: az egyik, hogy a szabályozás centrális elemei erősödtek, míg a másik, hogy a helyi források felhasználásának nagyobb a beszabályozása. A szabályozó rendszer módosítását, korszerűsítését minden társadalmi rendszer időnként napirendre tűzi. Ennek keretében értékelik az adott helyzetet, elemzik az elért szintet, s a szabályozók módosításával is ösztönzik a vállalatokat a népgazdaság gyorsabb, hatékonyabb és magasabb szintű fejlesztésére.

A Posta szabályozó rendszerében került sor a középfolki és központi postaszervek belső szabályozásának 1976. évi kialakítására is.

Kovács József

Közérdekű!

Augusztus 7-től a Távfűtő Tüdakozó néhány telefon-száma megváltozik. A legfontosabb új számok: a közúti előfizetők neve szerint 170-170; az egyéni előfizetők neve szerint 170-000; az előfizetők kapcsolási száma szerint 170-199; az előfizetők címe szerint 170-188; ébresztés 172-522; normál zenei A hang 171-822 és a telefondoktor 171-899.

Mi különbözteti meg a postást a villanyszerelőtől, a vízvezeték-óráleolvasótól, a motoros táviratkészítőtől, a Gelka expressz-szolgálat szerelőjétől? Jelenleg az esetek — postások által mondott szám ez — 85 százalékában semmi! Vajon miért van ez így? Kapnak egyenruhát, munkaköpenyt, a felvételi helyiségben dolgozó lányok asszonyok és mégis... Ők a Posta képviselői, az állampolgárokkal nap mint nap érintkező kézbesítők, távirat-összeírók, expresszesek, hivatali dolgozók, vegyes civil, javarészt „maszek” ruhájukat viselve, jellegzetesen: hovatartozásukat semmi sem bizonyítja! A már említett 85 százalék

„egyenruha-ellenes” indokaira kíváncsi, nekik látni a talány felderítésének. Sok kézbesítővel, táviratossal beszéltem. Megszólítottam őket az utcán, felkerestem őket a hivatalokban, megvártam más hivatalok előtt „kirajzásukat” és kérdeztem, kérdeztem... Ők pedig — hiszem — őszintén válaszoltak. Megpróbálók objektív maradni, bár az általuk elmondottak igazsága, elfogadhatósága kétségtelenül befolyásol. Szubjektív tesz. Első megállapításom: való igaz — ezt is, mint már annyit minden előttem, feltalálták — az éremnek két oldala van. Most módomból volt a másik oldalát, a használót vagy arra kötelezettek észrevételeit, sőt

Miért nem hordják?

Vélemények az öltözködésről

javaslatait megismerni. Erdemes, nagyon érdemes ezeket meghallgatni, hasznosítani. Új alapokra helyezve, vagyis a viselők észrevételeinek tanulságával öregíteni intézkedni. És az eredményes intézkedés után lehet kötelezni! Fiatalok és idősek, nők és férfiak véleménye, tapasztalatai gondolkodtassa el az illetékeseket és bírja gyors cselekvésre.

Szépen rendbehozott, ragyogó tisztaságú postahivatal „Broadway” peremén: a 61-es hivatal. Vezetője, **Horn Gáborné** előzőeken fogad és a nyilatkozatához megkérve (és megkapva) feleltess engedélyt (?) — nem is tudtam, hogy engedély kell manapság egyéni vélemény, tapasztalat elmondásához — máris nyilatkozik. Három évenként kapnak köpenyt. Ez nem jó. A színe túl világos, könnyen piszkolódik és a bélyegzőfészték nem tudják kimosni (?) belőle. Nyáron ez nagyon meleg. Ideális lenne nyáron meleg, ilyennek lenni nyáron meleg, szellős anyagból, rövidujjú köpenyt adni. A jelenlegi télen megfelelő. Nem tartja jóknak a felvevőkörben dolgozók számára a jelenlegi világos zöld színt. Miután a hivatal egyetlen férfi kivételével, női dolgozók hivatala, végigkérdeztem a munkahelyeken ülő fiatal és még fiatalabb asszonyokat és lányokat, íme a válaszok:

— Ez nyáron nagyon meleg, utalványföldöző gép festéke kimoshatóan foltokban éktelenkedik rajta. Jó lenne nyáron egy könnyű, szellős, olyan, hogy ne kelljen vasalni, egy közepkétszerű. Ez női szemszögből nézve mindenki-

nek jól állna és nem olyan kényes.

— Nem tetszik. A bútorokhoz sem megy a színe (!). A fiatalok vagy mintás vagy egyszerű, világosabb kéket hordanának. Akkor én is szívesen hordanám. De lehet, leg ne iskolakéket, mert attól sokan iszonyodnának — mondja egy másik, az ifjú véleményes.

— Hosszú ujjú, anyaga vastag, nem szellős, meleg. Szívesen hordanék világos pasztell-kéket.

— Nyáron nem jó, meleg, hosszú az ujj, télen hordom.

— Ez sehoggy sem tetszik. Középkék tetszene. Nyáron rövid ujjú, természetesen.

A teljesség kedvéért megjegyzem, hogy egyetlen egy dolgozón sem volt ottjártamkor, még mutatóban sem köpeny. Inkább saját ruhájukat fogták be. Talán igazuk van. Köpenyűk meleg, kényes, és a nő a munkahelyen is nő marad, és ezt tisztelettel tudomásul kell venni.

A Budapest 62-es kézbesítő, **Korban** vegyesen, mondják a következőket:

Boltuh Dezső hetedik éve kézbesítő, előtte öt évig mozgópostás volt:

— Úgy kellene a postást öltöztetni, hogy kitűnjön megjelenésével a többi ember közül. Valamilyen feltűnő, pasztellszín ruhába, a nadrág oldalán varrással megkülönböztető piros, vörös csík. Célszerűnek kell lenni minden felszerelési tárgynak és dekoratívnak. Jól láthatóan, jelvényvel ellátva, hogy ne kérdezzék meg tőlem utat, hogy maga taxis vagy villanyszerelő? Postásnak kell lennie. Akkor szívesen fényképet. Az olyan csinos, és

és örömmel, büszkén hordanám az egyenruhát. Hogy most miért nem hordjuk? Mert, amit felsoroltam, az mind hiányzik a jelenlegiből. Részletezem: a nyári ruha hónajban szűk, elszakad. A nadrág viszont „készenléti”. A cipők nehezek, kemények, csak az edzett idők tudják hordani. Ahogy megkapják és felpróbálják, zömmel máris viszik a „bizibe”, ahol 4-500 forintért eladják. Kár a Posta-nak így kidobni a pénzt, minket pedig használhatatlan cipővel megterhelni. Az igény?

Legyen könnyű, puha, nyáron szellős, fogja a bokát, mert a mi munkánkhoz ilyen kell. A nyári ing vastag, nem szellős, hatalmas, alakatlan, úgy kell mindenkinek a saját pénzén magára igazítani. Az ing, amit az egyenruhához kapunk, az a kékeszürke: anyaga könnyű, szellős, remek. De nincs rajta egy zseb se! Nekünk sok zseb kell, tehát megint a saját pénzünkön varratunk rá. Általában minden ruhadarabot elszabnak, de annyira, hogy szégyen azt felvenni. A téli köpeny a kézbesítőszolgálatban nem megfelelő, annyira nehéz. Nem lehet benne mozogni, nem lehet elérni vele a levélsekrényt. Majdnem földig ér, ezt külön munka elmozdítani, cipelni.

Bekacsolódik a beszélgetésbe **Kukorica János**, aki harmadik éve, **Csika János**, harmadik éve, **Horváth Róbert** fél éve, **Erdélyi Róbert** négy éve kézbesítők és sokan, sokan, akiknek a nevét helyhiány miatt nem sorolom, de a véleményük azonos, és ez a lényeges. Nem annyira az évenkénti megújítás ellen állnak. Sőt! Szinte kerülőre kerülte ugyanazt mondják.

— Mennyivel jobb érzés nekem az, ha rámszabott, praktikus, szép egyenruhában jelenek meg! Tudják, hogy postás vagyok és nem villanyszerelő vagy bármi más... Lám, a BM-esek kivétel nélkül felismerhetők és elegánsak.

— Láttam egy dán postás fényképét. Az olyan csinos, és

célszerűen öltözött volt, hogy őszintén irigylem és szomorúan néztem a magam egyenruháját. Bezzeg hordaná mindeki, csak j., modernül, rácsabban készülné. De így? És ott példa, milyen elegánsak a rendőrök!

Pergel István főfelügyelő, a 62-es hivatal kézbesítési osztályának helyettes vezetője, a hivatal pártszervezetének titkára azt mondja:

— Az egyenruhaméretük nem jók. Elszabták őket, nem a felvett méret alapján készülték. A valóság az, hogy nem lehet kötelezővé tenni a hordását, mert tényleg nem jó, és ezt be kell látni. Állandó téma ez az értekezleteken. A kézbesítők tudják, hogy a ruha védelmüket is szolgálja. Észrevételeik, panaszai azonban valóságok.

Összevetve a bírálatokat, javaslatokat:

Készítsék az egyenruhát méretre, egy központi szabászatban. Adjának zsebet, könnyen szellőző, rövidujjú, nyári inget. Könnyű cipőt. Töltsék az ismert Castro-bakancsot. Háromnegyedes szivacs-kabátot, melybe be lehet gömbölni a meleg bélést. Lember-zseket a táviratkészítőknek, több cipzáras zsebbel, motorosoknak farmerszerű nadrágot, varrással piros, megkülönböztető csíkkal, széles, műszálból font almazöld övet, fémcattal, amelyen a Posta jelvénye van. A zubbony vagy ing karjára, a sapkára hímzett, szép postásjelvényt és a Magyar Posta feliratot. A táskára szintén feliratozt, jól olvasható és a Posta jelvényt. Szereljenek a táskák vállszíjára egy tolltartót, és valamilyen pasztellszínű anyagból készülőjón az egyenruha.

Fogják viselni! A hallottak alapján állíthatom, csak legyen célszerű, szép, testre szabott, praktikus a felszerelésük, úgy büszkének lesznek, hogy már messziről megismerhetők lesz: postás, közlekedik, nem pedig taxis, villanyszerelő vagy vízóráleolvasó.

Schenker Pál

A POSTÁS DOLGOZÓ FÓRUMA

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A Fórum májusi számában Nagy István szóvá tette, hogy a szakszervezeti mozgalomban is fellelhetők néhol a bürokratikus vonások.

Valóban, a hivatalnoki munkájának veszélye fennáll. Ilyen gyakorlattal — szerencsére csak elvétve — ma is találkozunk. Ez egyes esetekben a hivatali, üzemi problémáktól való elszakadásban, a meggyőzés helyett az utasító hangnem alkalmazásában, túlzott mennyiségű jelentések kérésében és készítésében, s hasonlóban jut kifejezésre. *E veszélyek és hibák ellen határozott fellépés szükséges.*

Az okot kell legegyszerűbben megszüntetnünk, és ez — az apparátus módszereinek kialakítása mellett — gyorsabb fejlődést eredményez majd. Mint arról más alkalommal is szóltam, a következő időszakban tovább kell javítanunk függetlenített apparátusunk mozgalmi módszereit. Ennek mindenekelőtt a választott szervek és az apparátus közötti, de a felsőbb szakszervezeti szervek apparátusa és az alsóbb szakszervezeti szervek közötti kapcsolatot további javulásban kell kifejezésre jutnia.

A demokratikus centralizmus széles körű érvényesülése nagy mértékben függ az információk színvonalától, mennyiségétől, kétoldalú áramlásától. Ha az információk tartalmazzák a dolgozóktól eredő impulzusokat is, a döntések jobbakká, megalapozottabbakká válnak. A döntések, elemzések pedig — információk formájában eljutva a dolgozókhoz — újabb jelzésekre, javaslatokra késztetik őket. *A teendő: konkrét, többé-kevésbé pontos meghatározása tehát kellő mennyiségű információk anyag nélkül lehetetlen.*

Az információk szerzése és azok rendszeres, helyes feldolgozása lehet csak alapja az önálló szakszervezeti koncepciók kialakításának, az eredményes szakszervezeti tevékenységnek. A szüntelen lefelé és felfelé történő információ-áramlás nagy jelentőségű, ezért tovább kutatjuk és alkalmazzuk azokat a módszereket, amelyekkel a szakszervezeti szervek segíthetik a postás dolgozók tájékoztatását, észrevételeik eljuttatását a megfelelő helyre.

Mindenesetre, keresnünk kell az információ-áramlás legegyszerűbb, leghatékonyabb módjait.

★

Szente Imre (Szegedi Postaigazgatóság) kérdésére, hogyan kívánjuk biztosítani a bizalmi munka fejlődését s milyen intézkedéseket tervezünk, elmondhatom, úgy kívánjuk rendezni a bizalmi jog- és hatáskörét, hogy a szakszervezeti demokrácia magasabb színvonalon érvényesüljön és az egyéni érdekvédelem jobban kifejezésre jusson.

Ezért a bizalmi személyes munkájának és jogainak további erősítését, a bizalmi-tanácskozási rendszernek kialakítását tervezzük. Az vezet bennünket, hogy a bizalmi szerepének növekedése útján, szakszervezeti tag-ságunk szerepe tovább növekedjék. Olyan hatáskört és jogokat kívánunk biztosítani a bizalmiaknak, amelyek a meggyőző nevelőmunkán túl, meghatározott kérdésekben egyetértési jogot is jelentenek, realitáshoz teszik a bizalmi munkáját, együttműködését a gazdasági vezetővel, s egyben növelik felelősségét is funkciója gyakorlásában.

A bizalmiak, főbizalmiak tanácskozási, véleményező, javaslattevő, tanácsadó és beszámoltató hatáskörrel minden olyan alapszervezetnél létrehozunk, ahol nincs lehetőség a taggyűlés összehívására megtartására.

Szakszervezetünk szervezeti- és cselekvőképességének megőrzése a jövőben is egyik legfontosabb részét képezi a szakszervezeti életnek. Olyan szervezeti kereteket szeretnénk, ahol a tartalom a lényeg, amelyben a szakszervezeti munka jobb ismerete, a politikai tartalom világosabb megértése politikai biztonságot is kölcsönöz a bizalmiaknak, amivel jobban tudja ellátni feladatát a tagság szolgálatában.

A közeljövőben Elnökségünk kialakítja álláspontját a hatáskörökkel illetően. Ezzel egyidejűleg konkrétan intézkedik, hol, milyen szervezeteknél hozzuk majd létre a bizalmiak, főbizalmiak tanácskozási.

A tagság részvételét, a szakszervezeti demokrácia teljesebb kibontakozását véljük az új intézkedésekben, így például abban, hogy egyre több hatáskör kerüljön a szakszervezeti tanácsoktól át a bizalmi tanácskozási hatáskörébe.

A gazdasági vezetőktől azt várjuk, hogy tovább bontsák a hatásköröket, ezzel teremtsék meg annak a lehetőségét, hogy a dolgozók ügyeiben ott foglaljanak állást, ahol az felmerül, ahol a problémát legjobban ismerik.

A tennivalók helyes meghatározásánál felhasználjuk a bizalmiak hatáskörrel gyakorlásának eddigi tapasztalatait, ezért az ilyen, a munkát tökéletesítő minden további javaslatot ezúton is megköszönünk.

Kiss Ernő
titkár

Tisztelet Postás Dolgozó Fóruma! Egy kérdéssel fordulunk önökhöz, mert egy egész brigádról van szó. Télen a hidegben, nyáron a forróságban hordjuk a táviratot, mert táviratkézesítők vagyunk. Télen, mikor bejövünk, átfagyva, hisz valamennyien motorral járunk, jölesse egy forró tea, de mivel most nyár van, ezért a hűsítőnél maradunk. Kimelegedve, egy colát elfogyasztani és úgy útra indulni, még tűrhető is lenne a kánikula. A telefonközpontban például elég hűvös van nyáron, igaz, sokat kell beszélnünk, s talán ezért jogos ott a védőítél.

Hát, ami azt illeti, mi sem szótlanul adjuk át a táviratot... S amellett a poros utcán, a tűző napon közlekedünk. A kérdésünk: írják meg nekünk, jár-e a táviratkézesítőknek védőítél? Nem kell sokáig töprengeni, csak belegendolni: a meleg és poros utcán ott ballag egy fáradt kézbesítő...

Tisztelettel az özi 1. sz. postahivatal táviratkézesítői (6 névalírással)

A föld alatti kábelek húzása nehéz fizikai munka. Sok verejték hull a levegőtlen kábelaknak mélyén a kézi erővel történő kábelhúzás során. És ez a munka jelentősen növeli az üzemkiesési időt.

E közismert hátrányok motoros csőről alkalmazásával elkerülhetők.

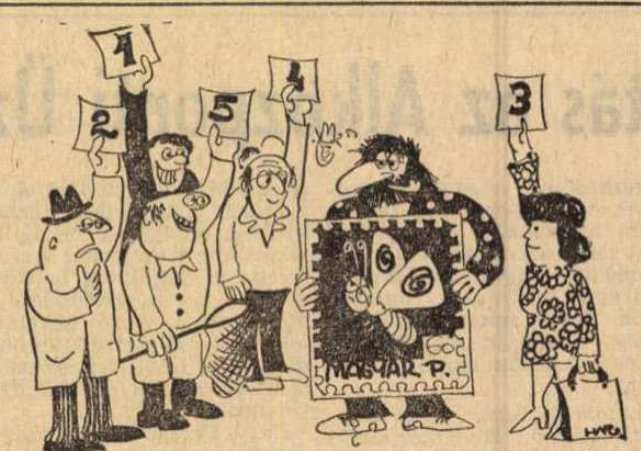
Az érdekelt középokú postaszervek már tavaly átvették, vagy átvehették volna a nehéz valutáért importált kábelhúzó gépeket, a PLUMETT-eket.

Munkásaink és hálózatunk helyzetén mégsem segíthet

az okos gép, mert a használatához nélkülözhetetlen segédesszükségletet kell biztosítani (törzsgárda megbecsülése?) felülük egész-ségüket a rájuk háruló többletmunka és az ezzel veledjáró kellemetlen munkahelyi légkör miatt. Olyan többletmunka miatt, amiért még túlóradíjat sem kaphatnak, mert a túlórákért is létszámosították. A munkát el kell végezni. A jogos ellenértékről — szabadnap vagy túlóradíj — nincs mindig aki döntsön, így a kérdés megoldatlan.

Ennek megoldása nem a dolgozóra tartozik, órá-csak annyit, hogy hajlandó-e túlmunkát végezni, szerencsére döntő többsége hajlandó. Ez a probléma már túlnő a szakvonalai problémán, ez

Molnár Gyula
HALÉP, Budapest



A múlt havi Fórumban javasolták: „Társunk közönség-szavazást néha a helyegterv-kiállításán...” Grafiku-sunk, Haraszi Alfréd így képzelet el az esetet.

Olyan tevékenységről teszünk említést, amelyre évtizedek óta nincs igény, ebből következik az, hogy nem cél-szerű az ilyen szolgáltatás fenntartása, érdektelenség miatt. Konkrétan: a megyei postahivatalokat érintően a postai igazolójegyek kiállítását kötelezettsége vidéki viszonylatban, míg a főváros területén a Budapest 4. sz. postahivalt.

A postai igazolójegyek iránti teljes érdektelenségről hadd hozzak fel egy saját példát. Veszprém 1 megyei postahivatalban 1948. tehát pontosan 28 év óta senki sem kérte a postai igazolójegyet kiállítását (!). Az A 1. Szabályzat 52. § 2. pontja részletesen felsorolja azokat az okiratokat, amelyeket a Posta a személyazonosság igazolására elfogad, ezek között az okiratok között említi a postai igazolójegyet is, amely-lyel több, mint három évtizedes postaforgalmi és negyedszázados vezetői gyakorlatom során nem talál-

koztam. Az idegenforgalom hazánkban évről évre növekszik, de szinte senki sem igényli a postai igazolójegyek kiállítását a megyei postahivataloknál. Véleményem szerint a több évtizedes érdektelenség összefügg azzal a postaszabályzati rendelkezésünkkel is, hogy külföldi állampolgárok a személyazonosságukat igazolhatják az útlevelel, vagy a Külföldiek Ellenőrző Központi Hivatal által a bevont útlevel helyett adott lakhatási, tartózkodási, vagy ideiglenes tartózkodási engedéllyel. A Postadíjszabásunk 58. §-a is foglalkozik részletesen a postai igazolójegyek kiállításával kapcsolatos teendővel, és közli az ezért járó díjat, amely jelenleg négy forint. A Postarendelkezés Utasítás 66. § 15. pontja a kezelési tudnivalókat és a postai igazolójegy mintáit közli. Szabályzataink mind kiemelik, hogy a postai igazolójegy az Egyetemes Postaegyesület

Sajnos, mindig visszatérő probléma a forgalmi hivataloknál a létszámnorma által megállapított létszám és a helyi sajátosságok okozta szükséges létszám közötti eltérés.

Nem akarom a létszámnorma szükségességét vitatni, sőt javaslatommal jobban alkalmazhatóvá kívánom tenni. A létszámnorma egy adott állapotot vesz figyelembe, és nem tud a helyi sajátosságokhoz igazodni. E merevsége miatt sokszor igen káros hatása van elsősorban a dolgozókra nézve és természetesen a szolgáltatás milyenségére is. A létszámnorma eléggé feszített — csak ideális állapotot vesz figyelembe — így kizárt, hogy bármiféle rejtett többlet beleférne. Viszont egyáltalán nem közpárt, sőt gyakran, hogy éppen a helyi sajátosságok nem ismerése, figyelmen kívül hagyása olyan helyen is többlet állapot meg, ahol valójában hiány van, vagy éppen hogy csak elég a létszám.

A dolgozók szempontjából legegyszerűbb elvárás, hogy senki ne tegyünk tönkre sem idegileg, sem fizikailag, ne vegyük el az oly feltétlenül, még meglevő munkakedvet a mindenáron való létszámmeg-takarításra hivatkozva. Az ilyen folyamatnak természetes velejárója, hogy meginog a munkafegyver, csökken a munkakedv, és azok a régi dolgozók, akik az ilyen helyről már nem tudnak máshova menni dolgozni (törzsgárda megbecsülése?) felülük egész-ségüket a rájuk háruló többletmunka és az ezzel veledjáró kellemetlen munkahelyi légkör miatt. Olyan többletmunka miatt, amiért még túlóradíjat sem kaphatnak, mert a túlórákért is létszámosították. A munkát el kell végezni. A jogos ellenértékről — szabadnap vagy túlóradíj — nincs mindig aki döntsön, így a kérdés megoldatlan.

Ennek megoldása nem a dolgozóra tartozik, órá-csak annyit, hogy hajlandó-e túlmunkát végezni, szerencsére döntő többsége hajlandó. Ez a probléma már túlnő a szakvonalai problémán, ez

már érdekvédelmi probléma, amivel a szakszervezetnek is még behatódóan kell foglalkozni.

A létszámprobléma megoldásához kidolgoztam egy mutatót, mely segítségével talán megoldható lenne. Lényege és ellentéte a létszámnormával szemben az, hogy a munkahelyek számát, a napi szükséges beültetési főt kell megállapítani. Az a cél, hogy ezzel minél jobban megközelítsük a valóságot.

A beültetés-megállapítást nem egy-egy hivatalra összesen, hanem azon belül osztályokra kell megállapítani, mert csak így van biztosítva, hogy hivatalon belül, egyedi elbírálással — helyi sajátosságokat legjobban figyelembe vehessük.

Számítás: létszám = A: napi szükséges beültetés fő = B: kettő közötti különbség az a szám, amennyi a távollétek (kiesett munkanapok, illetve „fők” helyébe) biztosítására szolgál.

Meg kell állapítani, hány nap a távol töltött idő egy adott időszakon belül (havonta). Szabadság, betegség, egyéb távollét, hététközben kiadott heti pihenőnapok, valamint azon kéthetenkénti többletszabadságok kiadása, amelyek nem lehet szombat kiadni (távirád, forgalomfelfutás miatt). Az összes kiesett munkanapok számát el kell osztani a tárgyhavi munkanapok számával, akkor megkapjuk a kiesett létszámot. A létszámból kivonjuk a tárgyhavi kiesett létszámot, és az így kapott adatot összevetjük a szükséges beültetések számával, akkor megkapjuk azt a számot, ami megmutatja, be volt-e minden munkahely a tárgyhóban ültetve, illetve volt-e többlet, vagy hiány.

Így leírva körülményes, de a csatolt táblázaton már egyszerűbb. Kérem, szíveskedjenek megvizsgálni, és amennyiben használhatónak találják, alkalmazni.

Kecskemét megyei Posta-hivatal Távközlési Osztálya (távirád-távbeszélő) munkahelyszükségletének felmérése 1978. január és június hónapokról. Az osztály létszáma: A. januárban 50, júniusban 48,4 fő.

Távol töltött napok	január	június
Szabadság	33	94
egyéb távollét	5	38
betegség	56	54
szabadnap biztosítás	28	28
„Z” nap a távirádán	24	24
B = összes kiesett nap	146	238
C = Havi munkanap	26	26
X = B:C (kiesett létszám)	5,6	9,1
D = Beültetések	42	42
E = Beültetve (A-X)	44,4	39,3
Eltérés: többlet	2,4	
hiány		2,7

Fenti kimutatást a valóságnak megfelelő adatok alapján állítottam össze, így az adatok az adott hónapnak

valóságos helyzetét mutatják.
Iványosi Szabó Tibor
Kecskemét megyei ph.

„...végrehajtása kötelező”

Vita az üzemi demokráciáról

Fél négy lesz öt perc múlva. Csapó Attila, a Központi Kábelüzem műszaki osztályának vezetője rápillant az órára és összehajtja az előtte levő füzetét. Felemeli az asztal sarkán sorakozó jegyzeteket, a maga által rajzolt táblázatokat és elindul a 4. emeleti tanácssterem felé.

Négy éve minden hónapban egyszer így, szemléltető eszközökkel és gondolatokkal felkészülve áll munkatársai elé, s vezeti, irányítja beszélgetésüket. A politikai viták híre már túljutott a Kábelüzem falain, példaként áll a kerületben és mintául szolgálhat a postaszervek politikai vitakörének is.

Amikor ott jártam, éppen az üzemi demokráciáról beszélgettek. Csapó Attila bevezetőjében azt fejtette ki, mi szükséges ahhoz, hogy ez a szép elmélet a mindennapok valóságá válna. Hogyan szabnak a jogok felelősségteljes feladatokat, mit kell még tenni a postán, hogy az üzemi demokrácia tovább szélesedjen.

— Sokszor úgy tűnik — mondta dr. Molnár István —, hogy a dolgozók, a szocialista brigádvezetők részvétele a tanácsulásokon, termelési tanácsulásokon formális. Ott vannak, de nem vesznek részt mindig a vezetők munkájában. Több segítséget kellene adni, hogy kifejtse véleményüket, megszűnjön bennük a tartózkodás.

— A helyi sajátosságokra lehetne hivatkozni — vetette közbe a vitavezető —, de helyesebb lenne ezeket felhasználni, kis csoportos beszélgetésekkel feloldani az elzárkózást.

— Sokat fejlődött nálunk az üzemi demokrácia — mondott ellent Kasza János. — És a dolgozók nem zárkóztak el, annak ellenére sem, hogy szétszórtan vannak a különböző munkaterületeken. De hamar elmegy az emberek kedve, ha a vezetők az „objektív akadályokra” hivatkoznak... Nem szabad külni az úgynevezett kényes kérdéseket. A vezetőknek azonnal,

vagy rövid időn belül választ kell adniuk, még akkor is, ha ez kedvezőtlen!

— Úgy látom — mondta Csizmadia Béla —, nem jutunk el a lényeghez... Tudomásul kell venni, hogy a posta utasításos szervezet! Igazolás felolvasom a J. 1-szabályzat egy mondatát: „...végrehajtása kötelező!” Olvashatnám tovább, de csak azt igazolnám, hogy a postán nem vitatkozhatunk, hanem kötelező utasítások. Többször hivatkoztak arra, hogy a dolgozók segítsenek a vezetésben, vállaljanak felelősséget. A vezető nem segítséget vár, hanem becsületes munkavégzést, ami minden ember kötelessége... Ez sajátos terület, nekünk ezen belül kell nézni, mennyiben valósítható meg az üzemi demokrácia...?

Heves vita követte Csizmadia Béla szavait. Varju Miklós, Molnár Ferenc, Szabó Sándor, Török Zoltán, Makai Károlyné, Kovács János és a kör többi tagja sorra fejtette ki véleményét. Néha apró részletek vitaközpontok, máskor komoly elméleti fejtegetésbe kezdtek.

— A postán sok dolgot csak utasítások útján lehet megvalósítani, más feladatokat viszont a dolgozók közös akaratával és részvételével. Igaz, hogy van technológiai utasítás, de számtalan újítást adnak be a dolgozók, a szocialista brigádok és ezek

nyomán gyakran változnak a technológiai utasítások...!

— Nem szabad így értelmezni az utasítás szót, mert ezekben az üzemi utasításokban már benne van az üzemi demokrácia is. Hogy mennyire, az a helyi vezető-kön és a dolgozókön múlik, azon, hogy mennyire tudnak és akarnak részt venni az utasítások előkészítésében!

— Utasítás és demokrázizmus, nálunk nem ellentétes fogalmak. A J. 1-szabályzat utasítás formájában is a demokráciát őrzi. A szabályzat-tervezetet kétszer tárgyalják meg a postaszervek dolgozói. Miután megbeszéltek, és elfogadják, kaptuk vissza utasításként.

Társadalmunk legkisebb egysége sem létezhetne demokrázizmus nélkül, a tulajdonjog rendelkezési jogot és felelősséget is jelent. Kérdés, mennyire érzik az ember, hogy a munkahelyén folyó tevékenység az ő ügye. Arról beszéljünk, mi akadályozhat valakit ennek a megértésében, jogai gyakorlásában...!

Folyt a vita, rohant az óramutató. A vitakör tagjai mégis időt nyertek. Néhány órán keresztül még zsongtak fejükben az elhangzott szavak, de másnapra már letisztultva, saját gondolatukká váltak, tetteik meghatározóivá lettek.

— Szirmai —



Talán még emlékeznek az olvasók a februári számunkban megjelent „Fiatalok — egymás között” című frásra, amelyben az Alközponti Üzem Ifjúsági Konferenciájával foglalkoztunk.

Ezen a konferencián sok minden elhangzott, a fiatalok által felvetett problémák, kérdések legtöbbször reális volt, akadt azonban jónéhány túlzás is, mint minden gyűlésen, megbeszélésen, ahol a fiatalok egymás között vannak. Hogyan is került sor erre a konferenciára, amely tulajdonképpen az Idei Ifjúsági Parlamentre való felkészülés első állomását jelentette? Erről és a február óta történtekről beszélgettem az Alközponti Üzem vezetőjével, Csizsér Balázzsal, a párttitkárral, Tóth Sándorral, a szakszervezeti bizottság titkárával, Horváth Lászlóval, Nagy Ferenc KISZ-titkárral és Szabó József üzemvezető-helyettesével.

— A KISZ-szervezet kezdeményezte az ifjúsági konferenciát. Mi, az üzem vezetői elfogadtuk a javaslatot, mert hisz kíváncsiak voltunk magunk is a fiatalok problémáira, véleményükre — mondta az előzményekről Tóth Sándor.

— Igen, lényeges javaslatnak tartottuk és felkaroltuk a fiatalok kérését — erősítette meg az üzemvezető.

Nos, az összhang, a közös akarat megvolt. És ez azért is jelentős, mert hisz az Alközponti Üzem lényegében más, mint a Posta többi üze-m. Ipari tevékenységet folytat az ország egész területén. A dolgozók változó munkahelyeken tevékenykednek, „mozgékony” ez az üzem. És a munkaterületek sem mindenütt kedvezőek. Az üzemben 340-en dolgoznak, ebből 130–140 a fiatal. Jelentős arány, jelentőségét még növeli, hogy a fiatalok többsége ezeken a frekvencián dolgozik.

— A számok és tények is

mutatják, hogy a gazdasági vezetőknek külön is, állandóan kell foglalkoznia a fiatalokkal — mondta Csizsér Balázs.

Ezzel teljesen megegyezik a párttitkár véleménye is: elmondja, hogy a fiatalok ma már meghatározók az üzem életében. Számuk gyarapodott, a KISZ-szervezet vezetősége is megváltozott, összehasonlíthatatlanul aktívabbá vált az üzem fiatalosága, mint régen volt.

— Tavaly vettem át az üzem vezetését — folytatta Csizsér Balázs —, nincs tehát még olyan gyakorlatom e területen, mint kellene. Magam és a többi vezető is tisztában voltunk azzal, hogy mit vállaltunk akkor, amikor az ifjúsági konferencia összehívását támogattuk. Személy szerint én sok segítséget reméltem a fiataloktól, és ebben nem is csalódtam. Nézzé, itt vannak előttem a dokumentumok, 48 kérdés, ami elhangzott a konferencián. Mindent megvizsgáltunk, és sok jogos kérésre már intézkedünk is. Elsősorban azt néztük, melyek azok a kérdések, fölvetések, amelyeket nekünk, az üzem vezetőinek kell megoldanunk, és melyek azok, amelyeket a felsőbb postai szervek hatáskörébe tartoznak. A fiatalok által felvetett kérdéseket a felelősök, az üzem osztályvezetői vizsgálták meg. A vizsgálatról jelentést tettek, mi pedig nemrégiben frásban adtuk számot a fiataloknak az intézkedésekről. Elmondhatjuk, hogy ami rajtunk múlott, annak jelentős részét már megoldottuk. A fiatalok nagyon sok komoly és reális kérést, észrevételt tettek, melyeknek 60–70 százaléka azonnali intézkedést követelt. Most csak egy példát: kifogásolták a szakmai továbbképzés gyengeségét. Az

intézkedések nyomán eljutottunk odáig, hogy meg tudjuk adni a szakmai továbbfejlesztés lehetőségét. Azt is el kell mondani, hogy a lehetőségekkel élnek a fiatalok, munkaidőn túl is sokan tanulnak, hogy megállják helyüket az idősebb szakmunkások mellett.

Látom közben, hogy Horváth László szb-titkár előtt egész papírhalmaz fekszik, azokat csoportosítja.

— A kérdéseket, észrevételeket három csoportban, üzemenként elemeztük. Sok olyan téma is szerepelt közöttük, amelyre korábban nem is gondoltunk. Így például: a házbérezés, akik normában dolgoznak és hozzá az üzemi átlagot, egy rossz gyakorlat folytán nem részesülnek teljesítményi jutalomban. Kérésük fölterjesztettük az igazgatósághoz. Érdekes dologra jöttünk rá a javító, hibaelhárító csoport fiataljainak kérésére nyomán: gépkocsigépjent jelentettek be, s ez alapján derült ki, hogy már tavaly megkapták erre a célra az igazgatóság a gépkocsit, csak éppen más üzemnek adta azt. A fiatalok felvetésének hiányában nem jöttünk volna erre rá... Minden kérdésre visszatértünk és számot adtunk az intézkedésről. Voltak olyanok, amelyeket azonnal megoldottunk, vannak olyanok, amelyeket a közeljövőben oldunk meg, s végül azok, amelyeket a felsőbb szintű postavezetéshez továbbítottunk.

— A szakszervezetet is érintették a felvetések?

— Lényegében az összes kérdés, kérés ilyen volt, de ezek közül is a legfontosabb: az üzemi, munkahelyi demokrácia különböző fórumainak

Műszaki brigád a HTI-nél

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság harmadik emeleti, légkondicionált géptermében dolgoznak a Belföldi Távválasztó szocialista brigád tagjai. Pintér Károlyné — a brigád vezetője — a csoportvezetők irodájában fogad és mielőtt beszélgetnénk a brigádról, a géptermembe invitál.

— Ez itt — mutat körbe — a svéd Ericson cég ARM típusú, crossbar-rendszerű központja, de az itt látható berendezések egy részét a BHG gyártotta, svéd licenc alapján. A brigád tagjai jórészt műszakiak. Műszereszek, technikusok, mérnökök. Az a feladatuk, hogy itt a géptermében karbantartsák, ellenőrizsék munkájukat végezzük el. Például, ha telefonálnak Győr-ből, hogy valamelyik vonal nem működik — nincs távbeszélő-összeköttetésük — akkor nekünk itt, a központban ki kell javítani, vagy be kell határolni a hibát. A hibák észlelésénél segít ez a gép — mutat rá a falra erősített berendezésre a brigádvezető. — A centralograph segítségével módunkban áll a lehető legrövidebb időn belül intézkedni. Van itt a szobában egy okos szerkezet — mi magunk között robotnak hívjuk — amellyel a központ berendezéseit üzemszerűen tudjuk vizsgálni.

A géptermében, a hatalmas berendezések közötti számtalan folyosóban — elbújva a kíváncsiság elől — dolgoztak a brigád tagjai, belemélyedve a munkába. A brigád-vezetővel visszatértünk az irodába, ahol e kollektíva tevékenységéről tájékoztattuk, miközben elem rakta a brigádnaplót.

1970-ben alakultak és a szocialista címek elnyerése után, tavalyi munkájukért elnyerték a bronz fokozatot. A brigádnaplót lapozva, hamarosan kitűnt, hogy nincs „gyenge pontjuk”, de talán a leg-erősebb a termelési segítő tevékenység, a lelkiismeretes munka. Bizonyítják ezt azok a brigádszerződések, amelyek konkrét feladatokat határoznak meg. Ok ezeknek minden esetben eleget tettek. Ime néhány:

Három éve szocialista szerződést kötöttek a Belföldi Távbeszélő Központ Távhívó brigádjával, azóta ezt minden évben folyamatosan felújítják. Tavaly szerződést kötöttek a BHG két szocialista brigádjával, akik szerelési, üzembe helyezési munkákat végeztek a központban. Az eredmény: a központ átadási határidejét a múlt év december 31-ről december 3-ra „szállították” le.

A brigádtagok közül többen részt vettek a síófoki, a pécsi, a nyiregyházi ARM központok szerelésében, üzembe helyezésében. A feladatot nagyon pontosan, jó minőségben hajtották végre. Tavaly, amikor a BHG szerelte a központot, a brigádtagok közül ötven, mellékfoglalkozásban segítettek a szakembereknek, hogy időben átadhassák a géptermet.

Más terület, hasonló színvonalon: Tavaly 585 óra társadalmi

munkát végeztek, amelyet egy hétygyerekes család részére ajánlottak fel. A brigád olyan területen dolgozik, ahol állandó szakmai továbbfejlődés szükséges. A napló február 17-i bejegyzése: a crossbar-tanfolyamon sikeresen vizsgázott László Imréné, Bártfai Valéria és Hankó Zoltán.

A brigádból ketten — gimnáziumi érettségivel rendelkeztek — technikai átképző iskolába, ketten a Pusztás Tivadar Szakközépiskolába, egy pedig a Kandó Kálmán Híradásiipari Szakközépiskolába jár. A kollektíva bővelkedik társadalmi munkásokban, aktívakban. Van közöttük KISZ-titkár, KISZ-bizottsági tag, munkásör, szakszervezeti bizalmi.

A brigádvezető elem rakta az 1976-os terveket is. Nem sorolom fel őket, de annyi bizonyos: minden területen magasabb követelményeket támasztottak magukkal szemben. Tóth Pál György

FILMPÉRIÁ

A „Mr. Majestyk” — kétség-telenül haladó mondanivalójú amerikai kalandfilm. Kétszörfő felhasználta a műfaj hagyományos kellékeit: az autós hajszát, a pisztolyoktól kezdve a Winchester-puskákhoz a géppisztolyig mindent, amivel lőni lehet. (Természetesen nem hiányozhat a leg-ősibb fegyver: az ökl sem.)

A forma (vagyis inkább a műfaj) azonban jóval több a szokványosnál. Vincente Majestyk 160 acre dinnnyeföld tulajdonosa — tipikus amerikai —, olyan hős, akinek szemé-lyében a régi hollywoodi recept elképzelései épp úgy megtalálhatók, mint a mai realitá-ty igény elvárások.

Éppen ez az üzlet — a dinnnyetemes betakarítása, s egy incidens — veteti el őt odáig, hogy felismerje: igazát és azt, ami a magáé, első-

sorban önerejéből védheti meg.

Mégis, Vincent Majestyk (akihez csatlakozik egy munkásmozgalmi múlttal rendelkező bevándorlott leány) felveszi a harcot. A küzdelem látszólag egyenlőtlen, de a néző igazságérzete azt kívánja, hogy mindig a hősök győzzenek, s ezt az aranyzabályt sem Richard Fleischer (a rendező), sem Elmore Leonard (a forgatókönyv) nem hágja át. A film felillantja a társadalmi belső lappangó faji ellentéteket is!

Izgalmas és tiszteletes film a Mr. Majestyk.

Charles Bronson játéka olyan, mint egy tömördat. A kévessel azonban gyakran többet lehet kifejezni, mint a legfel-fokozottabb teatralitással. A film egésze pedig hagyományos mozi, a szó jó értelmében. Abel Péter

Látogatás az Alközponti Üzemnél

ismertetése, így például elmagyarázni a termelési tanácsulások lefolyását, célját, tájékoztatni a fiatalokat a szakszervezeti juttatások lehetőségéről, a taggyűlésekről... Mindezekből végső következtetésként azt szűrtük le, hogy még jobban kell fejlesztenünk a szakszervezeti munka nyilvánosságát.

Nagy Ferenc KISZ-titkár az üzemi négyesről közötti jó kapcsolatokról beszélt. Elis-merte, hogy a fiatalok kezde-ményezését jól fogadták és támogatták a vezetők. Egy kis vita volt a konferencia meg-rendezésénél, annak anyagi tá-mogatásánál. A szakszervezet-nek nem volt erre pénze, a fiatalok azonban nem estek kétségbe, társadalmi munkát végeztek a Lipót Központban, s a konferencia rendezésének mintegy 1800 forintos költség-ét ebből fedezték.

— Úgy értékeljük, hogy az ifjúsági konferencia elérte célját. Véleményt nyilvánítottak a fiatalok — mondta az üzemvezető. — Problémáinkat az egyes szakterületek vezetői (az osztályvezetők) vizsgálták, majd jelentést tettek az intéz-kedésről. Eleinte volt egy kis baj a szemléltetéssel... A szak-vezetők nem értékelték pontosan mi a célunk. Problá-tyk magyarázni, hogy az egyes fiatalok mit, miért vetettek fel... Nos, tisztáztuk velük céljainkat: szétválasztottuk a felvetéseket, de a reális dolgokkal behatároltuk foglalkoz-tunk és intézkedtünk. A KISZ-szervezetnek válasze-lében írtuk meg a végrehaj-tott intézkedéseket. Persze, maradt megoldatlan probléma is. Ilyen például a különböző munkahelyek szociális jellegű problémái (csak a fővárosban 16 ilyen munkahelyet tartanak számon). Nagyon sok he-

lyen csak a jövőben tudjuk megoldani a munkahelyi ne-hézségeket. Az erősítő osztály például az év végén, vagy a jövő év elején költözik meg-felőli helyre. De nyitott kér-deések voltak a munkaruha ki-hordási idejéről, a napidíjakról, a védőeszközöket érintő felveté-sek. Ezeket az üzemben a Kollektív Szerződés vitájában is felvetették a fiatalok.

— Miket oldottak meg?

— A jövedelem- és bérké-résekben előbbre jutottunk. Habár nem volt rossz nálunk a fiatalok bérezése, ennek el-lenére az idei bérfejlesztésnél kiemelten kezeltük a kérdést. Az idén átlagosan 100 forin-tos béremelést kaptak, ami jövedelemben 150–180 forin-tot jelent. Megvizsgáltuk az ipari tanulók képzését is. En-nek már most mutatkoznak kedvező eredményei: a végző fiatalok bejelentették, hogy a szakmunkásvizsgák után is az Alközponti Üzemnél szeretné-nek dolgozni. Komoly gondot jelentett a fiatal szakmunká-soknak az a kérdés, hogy sze-retrőlnek önállóan dolgozni, de nem ismernek minden mun-kafolyamatot, s erre nem is kapnak mindig lehetőséget. Intézkedtünk, s az igazgató-sági szintű tanfolyam mellett — nem kis anyagi erőfeszíté-sel —, saját szervezésű tanfo-lyamot indítottunk, teljesen kezdők és haladók részére. Ilyen még nem volt az Alköz-ponti Üzemnél, s e tanfolya-mok jól betöltik szerepüket, a fiatalok aktívak, érzik, hogy most már rajtuk a sor.

— Nem a legjobb légkör-ben dolgoztunk itt éveik. Most nagy a változás, vala-hoz közelebb került egymás-hoz a vezető és a dolgozó, az idősek és fiatalok. Az új ve-zetés alapelveit megismertük, azt igyekszünk mindnyájan

következetesen és egységesen megoldani. Ma már mindent megbeszélünk a különböző fórumokon, s a jó légkör-változásért az Alközponti Üzem fiataljai is nagyon sokat tettek. Egyre aktívabbak a munkában és az üzem éle-tét érintő kérdésekben. Sok mindenre készek, hallgatnak az idősebb szakemberekre. — Ez a véleménye a párttit-kárnak.

— Valóban, jót tett a kon-ferencia, és nyomában az in-tézkedések. Érezni a fiatalok hangulatát, hogy „amit el-kezdünk, amit vállaltunk, azt csináljuk, ne csak kérjünk, álljunk is helyt”. Voltak egy páran, negatív értelemben, hangadók közöttük, de már megváltak, vagy hamarosan megválnak tőlük... — mon-dja Nagy Ferenc.

Szabó József üzemvezető-helyettes 1950 óta dolgozik itt.

— A fiatalok...? Minden generáció azzal a tudással dolgozik, amit az elődök sze-reztek meg. Kellott foglalkoz-ni felvetéseikkel, jó volt az ifjúsági konferencia, s most már a végrehajtásan a sor. Nem lehet ma már olyan probléma nálunk, amely befolyásolja a termelési ered-ményt. És mindennél többet mond az, hogy tavaly Élüzem lettünk.

— Úgy gondolom, erősítet-tük az üzemi demokráciát, a jó üzemi légkört — mondja Csizsér Balázs. — A Lipót Központ lebontásánál fiatal-ok és idősek együtt dolgoz-tak. Komoly munka volt ez, az igazgatóság takarékos-sági tervében is nagy összeget je-lentett. A munkálatok befet-jesztével behívtam az irodába a dolgozókat. Jó volt beszél-getni velük, megköszönni nekik a helytállást, jó volt lát-ni, hogy örülnek az ered-ménynek, idősek és fiatalok, egyaránt.

Rohonyi István

A megbízatás

A napokban végre lettem valaki. Felhatalmazták hivatalos helyen, hivatalosan, hogy intézkedjem haladéktalanul egy közérdeket szolgáló ügyben. A büszkeség dagasztja mellemet, és nem állhatom meg, hogy el ne dicsekedjem valakivé válassom történetével.

Történt június 25-én mikor is délelőtt 10 órától szinte megszakítás nélkül tárcsáztam a Budapest 70—78-as postahivatal központi számát 11 óra 30 percig. A hívó hang szabályosan hallható volt, de senki sem vette fel a telefont. Gyanúsna véltém a dolgot, hiszen délelőtt általában még dolgozni szoktak egy működő postaiüzemben. A másfél óras eredménytelen kísérletezés után agyam villámgyorsan kapcsolt, és máris rájöttem, hogy valami baj lehet e hívott hivatalok telefonjaival. Talán megváltozott a szám? — morfondíroztam.

Nosza, kérdezzük meg a tudakozót. És ezzel kezdetét is vette elismerésem története. Kedves, nagyon fiatalos hang hosszas kutatás és többszöri visszakérdezés — a 70-es hivatal mondta: A 78-as hivatal hol van helyileg? —, melyek nyilván zavarbaejtő keresztkérdések voltak, hogy biztosan tudom-e, hogy mit akarok, diadalmasan közölte a már jól ismert, a másfél óráig eredménytelenül hívott számot. Megkértem, nézze meg, vajon nem változott-e meg a fenti szám. Kis türelmet kért, majd közölte, hogy „tudommal nem”. Erre én elpanaszoltam a másfél óras eredménytelen próbálkozásomat, mire ő — kiben bizonyára bizalmat ébresztettem — felhatalmazott, hogy miután közérdekű hivatalról van szó, haladéktalanul jelentsem a 03-nak a tapasztaltakat. Hát csoda, ezek után, hogy büszkeség tölt el e bizalom és megbízatás után?

Ís büszkeségemet, fontosság válassomat még az az aggályoskodás sem tudja megmontani, hogy ez nem nekem, a tudakozó ügyfélnek, hanem a Posta illetékes dolgozójának lenne a legelélmibb hivatali kötelessége. A 03-nak pedig ezúton is haladéktalanul, felhatalmazva, a fentieket jelentem.

— sch —

A Szombathely 1. megyei postahivatala Angela Davis szocialista brigádja két évvel ezelőtt határozta el, hogy a megyeszékhelytől mintegy 8 kilométerre fekvő Gencsapáti Gyermekotthon alsó tagozatos iskolás kislányai közül kilencet rendszeresen patronálnak. Az elhatározást hamarosan tett is követte, sőt, ma már nem kilenc, hanem tizenhat kislánnyal tördönek. A törődés azt jelentette eddig, hogy havonta egy-egy szerszámot, ellátogattak Gencsapáti, ajándékokat vittek a "vereknek" és érdeklődtek arról, miben segíthetnének. Az idén májusban egyik nap értesítést kaptak *Szőnyi Gabriella* nevelőnőtől, hogy mivel a következő vasárnap Gencsapátiában rendezik meg a Vas megyei nevelőotthonok üttörőinek III. találkozóját, szeretnék, ha a II. osztályos kislányokat a brigád tagjai elvinnék magukhoz Szombathelyre.

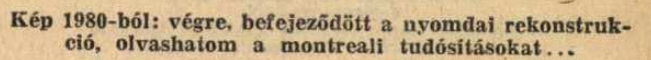
A kérés teljesítése egy percig sem jelentett gondot. A szép, napfénytés vasárnap reggel már 7 órakor gépkocsival mentek a kislányokért. *Fischer*

Iskolánkban már kedves hagyomány, hogy több osztályt brigádok patronáljak. A mi rajunkat, a Szarvasi I. sz. iskola József Attila raját (Zs. oszt.) a Flákiapari Szövetkezeti brigádja és a Pusztas Tivadár távközlési brigád patronálja. Rajgyűléseinken csokival kedveskedtek, kirándulásunkon kísértettek, a karnevál megrendezésén segítettek a postás dolgozóknak, mi hónapokor kedveskedtünk, virágokkal és ajándékkal nekik. Május végén kedves ünnepségen búcsúztunk három hónapra egymástól. Gyermeknapra, május 31-én vidám vetélkedőt rendeztek az Isolya, Bacs és a Solyom órának. A vetélkedő kérdései sokrétűek voltak, városunk történetével, szándakával, irgalommal, a 30 éves áttörő irgalommal, meg a helyi tudományunkra is kíváncsi volt a szűk. Díjat mind a három óra kapott, majd ünnepségtünk is vidáman táncoltunk isolya.

A nyáron elbúcsúztunk, de szeptemberben találkoztunk ismét.

Balogh Csilla Zsabka Edit Mraivik András
o.v. o.v. o.v.

Tarkay Enikő
magyar



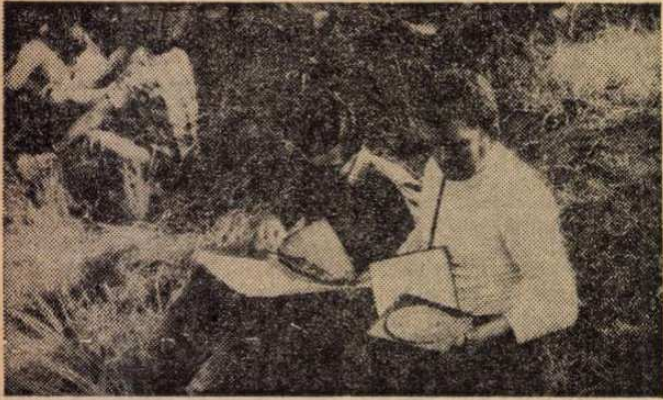
kiállításán a 70 filléres bélyegjegy mellé 20 filléres bélyeg-
et árusított. Így született az első bélyegblokk.

A századfordulón már sorra alakultak az egyesületek, kö-
zöttük a Hungária, a MABOE,
a Pannónia. 1922-ben fogta
össze először a hazai gyűjtő-
ket országos szervezet. De a
bélyeggyűjtés igazán csak a
felszabadulás után bontakozott
ki. A Munkás Bélyeggyűjtők
Központja, a Magyar Bélyeg-
gyűjtők Országos Szövetsége
és a Bélyegbarátok Országos
Egyesülete közös értekezleté-
mondták ki, hogy csakis egy-
eséges szervezet hivatott a ma-
gyar filatelista mozgalom to-
váfejlesztésének biztosítására.
Ezért alakult meg 1952-ben a
MABECSZ. Első feladatának
jelölték, hogy a dolgozók nagy
tömegeit, az üzemek és vállala-
latok munkásait és az ifjúság
széles rétegeit bevonják a bé-
lyeggyűjtők táborába.

Ma a Vörösmarty utcában
modern, 7 emeletes épület a
bélyeggyűjtők otthona. Hatal-
mas kiállítóterem várja a ven-
degeket, három emeletet a
gyűjtők közösen használnak.

markler J. C. urnak
Bentley

Természetbarátok



Június 25–27-én rendezte meg a TIG a budai hegységekben az országos postás természetbarát találkozót, amelyen hét területi igazgatóság 18 postaszervének 260 versenyzője vett részt. A versenyben 21 két fős csapat indult. A Hűvösvölgyi Vendéglő — Árpád kilátó — Panoráma pihenő — Esőház — Hűvösvölgy útvonalon az ellenőrzési pontoknál elméleti és ügyességi feladatokat oldottak meg a résztvevők. Az első helyen a szekszárdi szb csapat (Keresztes János és Zak József) végzett, a második a HTI első csapata (Berczik Márta és Számely Béla), a harmadik pedig a HTI második csapata (Donlop Ferenc és Vektor Imre) lett. A legtöbb versenyzőt indító, legeredményesebben szereplő postaszerv részére alapított vándorserleget a HTI nyerte.

★

A munkásszálló egyik szobájában többen felriadtak almukból, mert ekkor érkeztek meg ketten Szekszárdról. „Bocsánat, bocsánat, de egész nap dolgoztunk és későn indult a vonatunk...” — szabadkozott a szekszárdiak. A többiek megnyugodva aludtak tovább, de ők ketten a kis lámpa fényénél még jó másfél óráig böngésztek a budapesti és a budai-hegység útkönyvét. Őt órák azután keltek, a többiekkel együtt mentek versenyezni. Az egész napos, elméleti tudást és ügyességi igénybe vevő versenyt pedig ezek után fölényesen megnyerte a két szekszárdi kézbesítő.

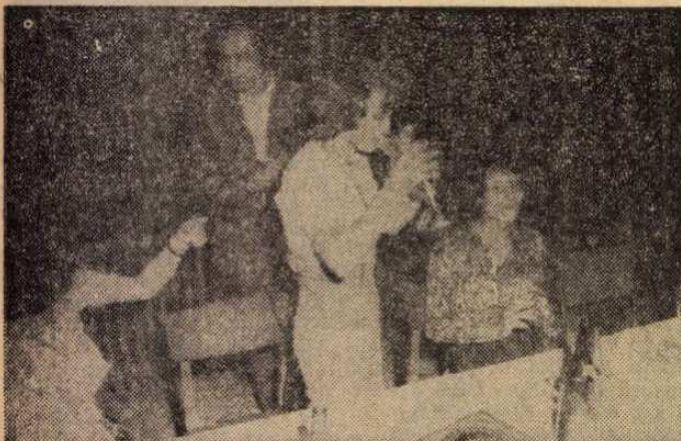
HTI-sikerek

A Posta „legerősebb” lányai

A Postások Szakszervezete az idén a HTI-nek adta az Országos Postás női sakkbajnokság megrendezési jogát. A HTI Szakszervezeti Tanácsa a gazdasági vezetéssel egyetértésben úgy döntött, hogy Veszprém-ben rendezze a csendes, de szép sportág nemes vetélkedőjét. A szervezésben a legnagyobb feladat a Veszprémi Góczyem dolgozóira hárult, és mi, a versenyen jelenlévők csak a legnagyobb elismeréssel szólhatunk a szervezésről és lebonyolításról.

A gazdag versenyen kívüli program szinte külön megérte volna az utazást. A városnézés, Zirc, Balatonfüred, Tihany látványa az ország minden részéből érkező lányainak élményt és kikapcsolódást jelentettek a verseny izgalmai után.

— O —



Az izasztó agytorna után jólesik inni a serlegből

Miskolcon a munkásszálló épületében rendezte meg a Miskolci Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsa az országos postás férfi sakk egyéni versenyt, július 3. és 4. között. A versenyzők 18 résztvevője volt, akik 9 szakszervezeti tanácsot képviseltek.

Némi késéssel kezdődött a svájci rendszerben lebonyolított bajnokság. Mind a 10 fordulóban érdekesek, izgalmasak voltak a játszmák. A mezőnyből kiemelkedett Kállay Gyula, Kerékgyártó István és Molnár Agoston. Szorgalmasan gyűjtögettek pontjaikat, végig szoros versenyt vívtak. Végül az első két helyezett azonos pontszámmal végzett,

köztük a sorrendet az döntötte el, hogy kinek az ellenfelei szereztek több pontot a verseny folyamán. A versenyt így Kállay Gyula (HTI) nyerte 8,5 ponttal (ellenfeleinek pontszáma 60), második Kerékgyártó István (Debrecen) 8,5 ponttal (ellenfeleinek pontszáma 59,5) és harmadik Molnár Agoston lett 8 ponttal.

Az első három helyezett oklevelet és tiszteletdíjat kapott. A nemhivatalos csapatversenyben Debrecen és Pécs szerezte a legtöbb pontot, a harmadik a HTI csapata lett.

Vasárnap a versenyzők Miskolcot és környékét tekintették meg.

Tolnay Zoltán

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének Lapja Szerkesztette a Szerkesztő bizottság Felelős szerkesztő: ROHONYI ISTVÁN Szerkesztőség: 1146 Budapest XIV., Cházár András u. 12. Telefon: 428-777 Kiadja: a Nepszava Lapkiadó Vállalat 1964 Budapest VII., Rákóczi út 54. Telefon: 236-819 A kiadásért felel: GABOR MARTON igazgató 76-2711. Szikra Lapnyomda, Budapest Felelős vezető: Roder Imre igazgató

Az első lépés

Dér István festőművész június 21-én nyitotta meg Ábrahám Mária festő, Börcsök Jánosné szőnyegtervező és Tóth-Piusz István karikaturista kiállítását a Szegedi Postaigazgatóság tanácstermében. A kiállítás érdekessége, hogy Tóth-Piusz István és Ábrahám Mária a Szegedi Postaigazgatóság dolgozói, mindhárman a Derkovits Képzőművészeti Kör tagjai.

Az alkotók nem ismeretlenek a város képzőművészetét kedvelő közönsége előtt, több önálló kiállításuk volt korábban, de a Posta először adott lehetőséget műveik kiállítására. Ezzel sikerült elérni, hogy a város postás dolgozóinak nagyobb tömege ismerheti meg szaktársai alkotását. Követendő kezdeményezés a tehetséges postás dolgozók alkotásainak megismertetése.

A kiállított művek méltán arattak nagy sikert a látogatók körében. Ábrahám Mária impresszionista stílusú, színekben rendkívül gazdag képei a természet mélyen gyökerező

szeretetéről tanúskodnak „Szentendre” című sorozata kiválóan érzékelteti a város történelmi hangulatát. Tóth-Piusz István karikatúráival már a Postás Dolgozó hasábjain is találkozhattunk. Nem a harsány humort képviseli rajzaival, gondolkodtatni akar. A dolgozók körében különösen a társadalom visszasságait karakírozó rajzai aratnak nagy sikert. Börcsök Jánosné szőnyegtervező az egyetlen alkotók közül, aki nem postás. Mondanivalóját absztrakt formákkal és rendkívül érzékletes színekkel fejezi ki.

A teremben elhelyezett vendéglátó tanúsága szerint a postás dolgozók, szocialista brigádok megértették a kiállítás jelentőségét. Közművelődési politikánk megkívánja a hasonló rendezvények szervezését.

Azt várjuk, hogy a jelenlegi kiállítás csak „első lépés” legyen saját kulturális forrásaink feltárása felé.

Vajda Imre



A kiállítás megnyitása. Balról jobbra: Dér István festőművész, dr. Csépi Lajos osztályvezető, Börcsök Jánosné szőnyegtervező, Tóth-Piusz István karikaturista, Ábrahám Mária festő

Külföldre utazó autósoknak

Nemcsak hazánkban, de külföldi túrán is érheti az autósokat baleset. Mi a teendő a külföldi út előtt?

A kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás igazolására — a nyugati országokban — a nemzetközi gépjárműbiztosítási bizonylat, az úgynevezett „Zöld Kártya” már csak Görögország, Törökország, Spanyolország, Portugália és Izland területére szükséges. A többi európai — nyugati és szocialista — országba, a Biztosító nemzetközi megállapodásai értelmében a „Zöld Kártya” nem szükséges. Ezekben az országokban a rendszámtábla és a „H” felségjel igazolja a felelősségbiztosítást.

Ha a magyar autóst külföldön közlekedési baleset éri, lehetőség szerint hívjon rendőrt és feltétlenül kérjen igazolást. Rendőrhatalósági intézkedés hiányában legalább a szemtanúk nevét és címét érdemes feljegyezni. Ha rendőri intézkedés nem történt, a kárt okozóval feltétlenül irasson alá egy nyilatkozatot, amely ilyen esetben fontos adatokat tartalmaz. A belöldi cascobiztosítást a megállapított nyilatkozatokra szóló külföldi cascobiztosítással lehet kiegészíteni. A külföldi casco díja a hazai cascobiztosítással rendelkezőknek kéthetenként 165 forint. Aki nem itthon nincs cascója, 330 forint biztosítási díjat fizet kéthetenként, ennek ellenében a 17 nyugati országon kívül

biztosítási védelmet élvez a szocialista országokban is.

Amennyiben az autóst a szocialista országok valamelyikében kár vagy baleset éri, azt az adott ország biztosító intézeténél bejelentheti. A biztonságos továbbhaladáshoz szükséges javítást — körülbelül 11 000 forintnak megfelelő értékig — a helyszínen elvégzik. Ha a kár ennél nagyobb összegű, az Állami Biztosítóval konzultálva gondoskodik a gépkocsi hazaszállításáról. Az Állami Biztosító a nyugati országokban történő szükségjavítás maximális összegét 300 dollárban állapította meg. A keretösszeg tehát a biztonságos továbbhaladás érdekében használható csak fel. Hazatérve a kárt az Állami Biztosítónek is haladéktalanul be kell jelenteni, mert a végleges kártalanítás Magyarországon történik.

A casco egyébként balesetbiztosítást is jelent az autó vezetőjének és az autóban ülő személyeknek. Ezzel kapcsolatban jegyezzük meg, hogy a biztonsági öv csökkentheti az összeütközésekkel a sérülést, a járművezető és az első ülésen helyet foglaló veszélyeztetett és nemegyszer életment. Annak érdekében, hogy a biztonságos út viselése általánosan váljék az AB 25 százalékkal magasabb balesetbiztosítási összeget terít akkor, ha a gépjármű vezetője legalább három ponton felfüggesztett biztonsági övet viselt a baleset bekövetkeztékor.

— Krolmusz —

Halottaink

Gál Ernőné (Budapest 5. postahivatal), Bieskei Mihály (Budapest 72. postahivatal), Csorba Sándor (József Távfeszülő Központ), Gelniczky Ferenc (Helyközi Távfeszülő Központ), Csuka Jánosné (Távfeszülő Díjbeszedő), Maros Károly (Járműtelep), Tóth János (Budapest 10. postahivatal), Balogh Pál (RTV).

KÜLÖNÖS küldemény hozta igazalomba a Washington állambeli Seattle városka postahivatalának különben edzett személyzetét. Egy Délkelet-Ázsiából érkezett csomag borítása kihasadt és egy megtermett tigriskígyó kúszott elő belőle. Végül állatkerti szakemberek tették ártalmatlanná a csúszómászót. A csomag hatalmas betűkkel a következő felírat virított: „Óvatosan kezelendő! Törékeny gyermek.”

Hírek — tudnivalók

Néhány tudnivaló az új budapesti közületi telefonkönyvről. A címlapján egy telefonkészülék van. A könyv terjedelme 384 oldal (a régi 197 volt), súlya 84 deka. A nyolc oldal színes mellékletből, egy bemutatja a jelenleg kapható színes készülékeket is. Az eddigénél sokkal áttekinthetőbb és logikusabb a Tudnivalók rovat, mely az előző telefonkönyv 12 oldalával szemben 24 oldalon közli a postai közérdekű tudnivalókat. A Posta megrendelésére az APISZ-boltok „Közületi telefonkönyv” felirátú műanyag borítólappal árusítanak augusztustól, 16 forintos áron.

Az egyéni telefonkérlem be nyújtásához július 1-től „igénybejelentés” című nyomtatványt rendszeresít a Posta. A nyomtatvány bevezetése egységesíti a telefonkérlemekkel kapcsolatos postai adminisztrációt. Ezután csak a hivatalos nyomtatványon beadott kérelmeket veszi figyelembe a Posta. A korábban beadott igényeket azonban nem kell megismételni, azokat előjegyzésben tartjuk. Az igénybejelentésnyomtatvány Budapest és a távfeszülő üzemeknél, vidéken pedig a postahivatalokban és távközlési üzemeknél kapható díjmentesen.

Májusban három osztályvezetőt neveztek ki a Távfeszülő Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalnál, mindhármuk nő. Amiben még hasonlítanak egymásra: egyik sem érte el a negyvenedik életévét; első munkahelyük a Tudakozó, 15–20 éve itt dolgoznak; tudakozó munkahely kezelőként kezdtek; kétszeres aranyjelvényes szakma ifjú mesterei; megvan

a jelenleg megszerezhető legmagasabb postai végzettségük; munkájukkal, szakmaszeretettelükkel, dolgozó társaik körében tekintélyt vívtak ki maguknak.

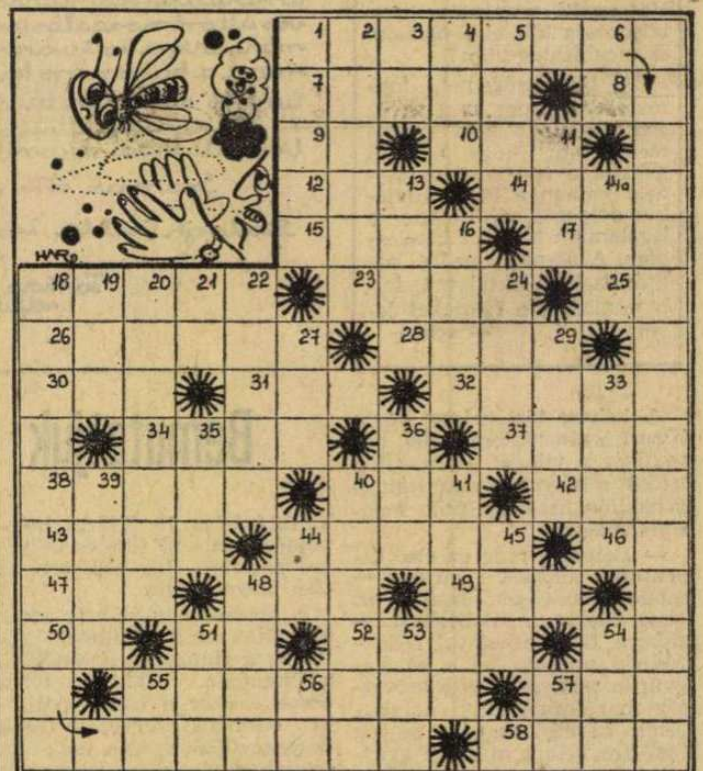
Ha „népszavazással” döntöttek volna el, ki kerüljön a három osztályvezetői beosztásba, a választás biztosan rájuk esett volna.

Megerősített apparátussal dolgozik a Posta a Balaton partján, ahol meg többszöröztek a hírlap-, bélyeg- és képeslap-árusító helyek számát. A legforgalmasabb kirándulóhelyeken — Badacsonyan, Siofokon, Tihanyban — előfordul, hogy a levelezés 1–2 óra alatt szünetel meg. Minden nagyobb helyről mázsás tételekben továbbítják az údvözlőlapokat. A legnehezebb feladat a mozgó szolgálatra hárul: a postahivatallal nem rendelkező idegenforgalmi helyeket, kempingeket, szabad strandokat autóval, motorral keresik fel a kézbesítők és az árusok.

A HÉV villamosítása után használhatatlanná váltak a Ráckevei Budapesttel összekötő telefonvonalak. Jelenleg ideiglenes megoldással, kerülő úton teremthetnek csak kapcsolatot a fővárossal. A Posta dolgozói már építik és ez évben át is adják Ráckeven azt a berendezést, melynek segítségével mikrohullámon létesíthetnek vezeték nélküli telefon-összeköttetést a fővárossal.

Új postahivatal nyílt e hónap elején Szekszárdon és Pakson. Megkezdődött a szekszárdi posta távfeszülő-központja új műszaki épületének építése is. Elkészültével Szekszárd is bekapcsolódik az országos távhívó szolgálatba.

A kis moly öröme



A moly-gyerek első alkalommal indul egyedül „setarépülésre”. Visszatérte után anyja megkérdezte, milyen volt az út. A kis moly válasza a vízszintes 1. és a függőleges 18. alatt található.

Vízszintes: 1. A moly-gyerek válasza. 7. Éles hangot hallat. 8. Számnév. 9. Fordított névelő. 10. A tűzhely része. 12. Irányítószám: 8127. 14. A pincér ezt is teszi. 15. Dél-Amerikában élő állat. 17. Erősítő szócska. 18. Panamánál kezdődő hegység. 23. Sziget a Dunán. 25. Építőanyag. 26. Nehezen tud ellenállni a finomságoknak. 28. Ablakon van. 30. Becézett női név. 31. Épület volt. 32. Ilyen a régen takarított pince. 34. Német ház. 37. Durvaszórú állat. 38. „Főszereplő”, köztárszóval (ford.). 40. Tészta válo. 42. Idegen személynév. 43. B-vel az elején: női név. 44. Délgyümölcs. 46. GV. 47. Ordas-közép. 48. Cső. 49. Víz állat. 50. Béla egynemű. 51. Víz. 52. Pozitív töltésű elektród. 54. A XX. században gyakran használt szó. 55. Alakulat a katonaságnál. 57. Kelet németül. 58. Egyik egyetemünk rövidítése.

Függőleges: 1. Tartósít. 2. Hangoskodik. 3. Papírmérték. 4. Béke oroszul. 5. Éltél ad valakinek. 6. Főleg háborúban használt ige. 11. Családi állapot. 13. Folyó Ázsiában. 14/a. Taszít. 16. Görögkeleti egyházi személy (ford.). 18. A válassz folytatása. 19. Idegen tagadás. 20. A Thalia művésznője. 21. Filozófiai fogalom. 22. Éneklő társaság. 24. Gyulladás, névelővel. 27. Izes. 29. ...háza. 33. ...inált (új, eredeti). 35. Mutatózó. 36. Régi méltóság. 39. Csomagoló eszköz. 40. Nem megy el? 41. Ilyen a cigaretta is. 44. Folyó a Szovjetunióban (ford.). 45. Vízi növény. 48. Tároló — falun. 51. Ez a föld nagyon értékes. 53. Francia nem. 54. Nagy edény. 55. Meleg. 56. Latin előjáró. 57. Állat otthona. Beküldési határidő: 1976. augusztus 6.

Előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes-megfejtése: vízszintes 1.: De a férjem annál; függőleges 32.: kicvancsibb természet.

Könyvjutalom nyertek: Buslig György (Budapest), Hetényi Géza (Vasvár), Németh Lászlóné (Sopron), Takács Béláné (Dunavese) és Varga Sándorné (Miskolc).

— Bánhidi —